

PL

KRAKÓW

ISBN 978-83-65529-01-5

URZĄD MIASTA KRAKOWA
Wydział Promocji i Turystyki
pł. Wszystkich Świętych 3-4
31-004 Kraków
tel.: +48 12 616 60 52,
pt.umk@um.krakow.pl
www.krakow.pl

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY; 2016

POBIERZ APLIKACJĘ: KRAKÓW

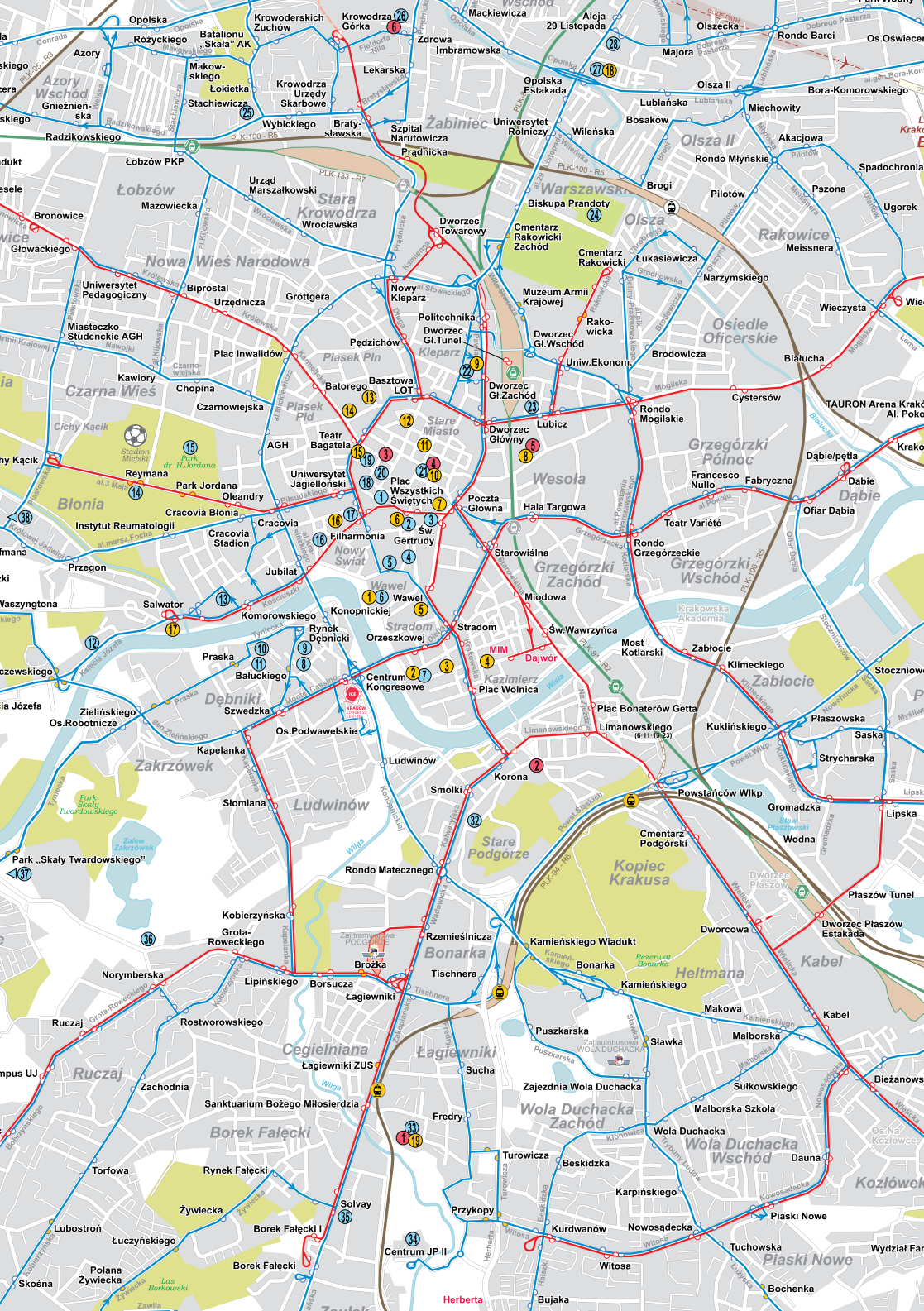
Przewodnik *pielgrzymia*

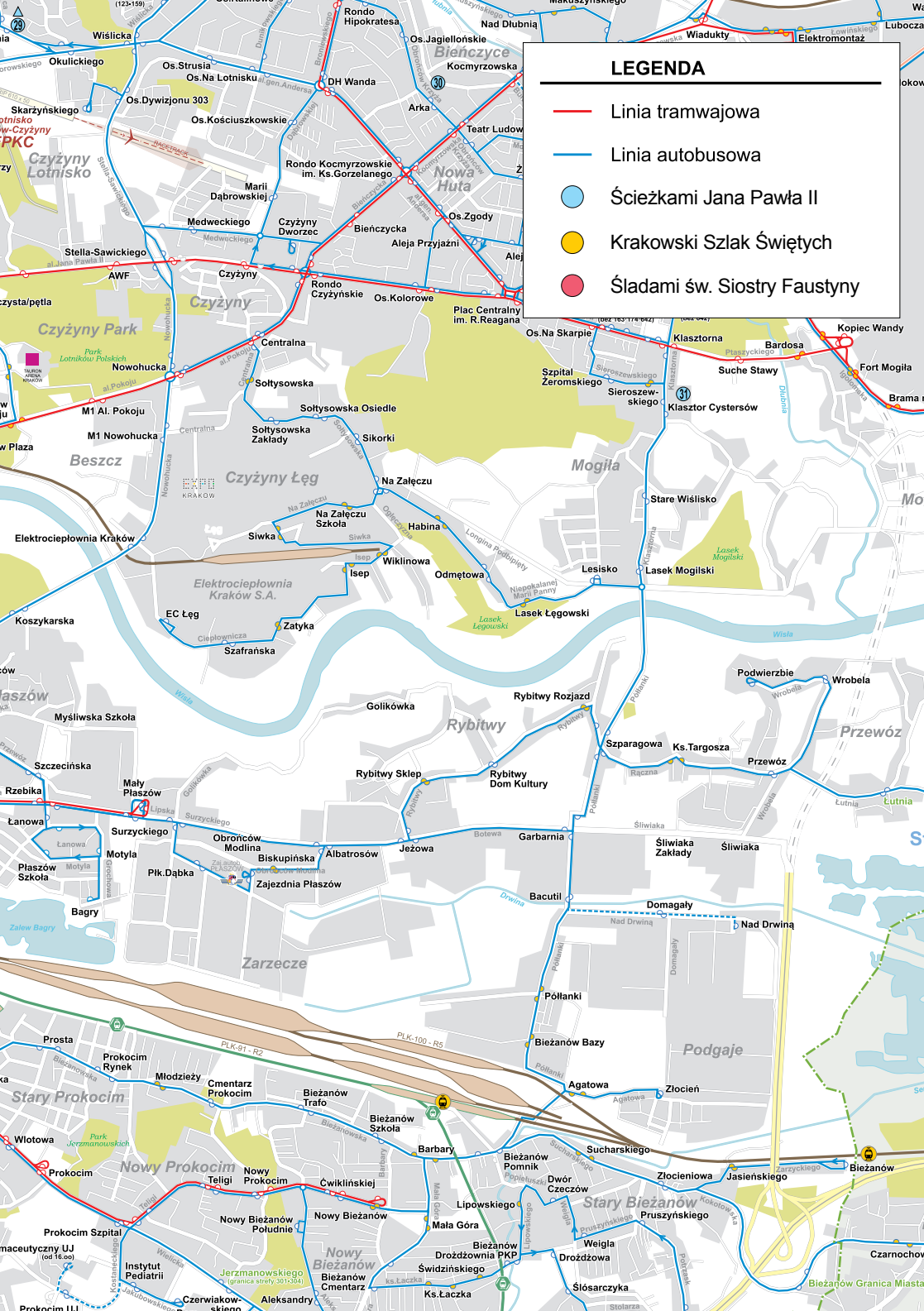
PO KRAKOWIE

Spis treści

Wstęp	6
Ścieżkami Jana Pawła II	7
Krakowski Szlak Świętych	23
Śladami św. Siostry Faustyny	37
Informacje praktyczne	49

LEGENDA

- Linia tramwajowa
- Linia autobusowa
- Ścieżkami Jana Pawła II
- Krakowski Szlak Świętych
- Śladami św. Siostry Faustyny

1. Pałac Biskupi
ul. Franciszkańska 3
2. Bazylika św. Franciszka z Asyżu
oo. Franciszkanów
ul. Franciszkańska 2
3. Kościół św. Józefa ss. Bernardynek
ul. Poselska 21
4. Kamienica Dziekańska
ul. Kanonicza 21
5. Wyższe Seminarium Duchowne Archidiecezji
Krakowskiej
ul. Podzamcze 8
6. Bazylika Archikatedralna św. Stanisława Biskupa
i Męczennika i św. Wacława
Wawel 3
7. Kościół św. Michała Archanioła i św. Stanisława
Biskupa i Męczennika na Skałce
ul. Skałeczna 15
8. Kościół św. Stanisława Kostki xx. Salezjanów
na Dębnikach
ul. Konfederacka 6
9. Dom Jana Tyranowskiego
ul. Różana 11 – dostępny tylko z zewnątrz
10. Dom przy ul. Tynieckiej 10
otwarte: wtorek-sobota 10.00-14.00
11. Dom przy ul. Szwedzkiej 12
dostępny tylko z zewnątrz
12. Dom Pod Lipkami
ul. Księcia Józefa 55a
13. Dom przy ul. Komorowskiego 7
14. Kamień papieski na Błoniach
15. Pomnik Jana Pawła II
w Parku im. dr. H. Jordana
wejście od al. 3 Maja
16. Dom przy ul. Felicjanek 10
17. Filharmonia Krakowska / Dom Katolicki
ul. Zwierzyniecka 1
18. Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. Gołębia 24
19. Kolegiata św. Anny
ul. św. Anny 11
20. Collegium Maius
ul. Jagiellońska 15
21. Bazylika Mariacka
Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
Rynek Główny
22. Bazylika św. Floriana
ul. Warszawska 1
23. Pomnik Jana Pawła II w Parku Strzeleckim
ul. Lubicz
24. Grób Rodziców Jana Pawła II
na cmentarzu Rakowickim
*lokalizacja wskazana na planie przy wejściu
do części wojskowej cmentarza od ul. Prandoty*
25. Kościół św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60
26. Szpital im. Jana Pawła II
ul. Prądnicka 80
27. Kościół Ecce Homo ss. Albertynek
ul. Woronicza 10
28. Kościół Pana Jezusa Dobrego Pasterza
ul. Dobrego Pasterza 4
29. Kościół św. Maksymiliana Marii Kolbego
w Mistrzejowicach
os. Tysiąclecia 86
30. Kościół Matki Bożej Królowej Polski
Arka Pana w Bieńczycach
ul. Obrońców Krzyża 1
31. Klasztor oo. Cystersów w Mogile
ul. Klasztorna 11
32. Kościół MB Nieustającej Pomocy
oo. Redemptorystów
ul. Zamojskiego 56
33. Sanktuarium Bożego Miłosierdzia
w Łagiewnikach
ul. Siostry Faustyny 3-9
34. Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”
ul. Totus Tuus 32
35. Dawne Zakłady Sodowe „Solvay”
*ul. Zakopiańska 62, obecnie – Centrum Sztuki
Współczesnej „Solvay”*
36. Kamieniołomy na Zakrzówku
*kapliczka przy skrzyżowaniu ulic:
Norymberska-Wyłom*
37. Klasztor oo. Benedyktynów w Tyńcu
ul. Benedyktyńska 37
38. Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II
Kraków-Balice

Krakowski Szlak Świętych

- 1. Bazylika Archikatedralna św. Stanisława ze Szczepanowa i św. Wacława**
Wawel 3
- 2. Kościół św. Michała Archanioła i św. Stanisława Biskupa i Męczennika na Skałce**
ul. Skalczna 15
- 3. Kościół św. Katarzyny Aleksandryjskiej i św. Małgorzaty oo. Augustianów**
ul. Augustiańska 7
- 4. Bazylika Bożego Ciała**
Kanoników Regularnych Laterańskich
ul. Bożego Ciała 22
- 5. Kościół św. Bernardyna ze Sieny oo. Bernardynów**
ul. Bernardyńska 2
- 6. Bazylika św. Franciszka z Asyżu oo. Franciszkanów**
ul. Franciszkańska 2
- 7. Bazylika Trójcy Świętej oo. Dominikanów**
ul. Stolarska 12
- 8. Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa oo. Jezuitów**
ul. Kopernika 26
- 9. Bazylika św. Floriana**
ul. Warszawska 1
- 10. Bazylika Mariacka**
Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
Rynek Główny
- 11. Kościół św. Jana Chrzyciela i św. Jana Ewangelisty**
ul. św. Jana 7
- 12. Kościół św. Marka**
ul. św. Marka 10
- 13. Kościół Zmartwychwstania Pańskiego xx. Zmartwychwstańców**
ul. Łobzowska 10
- 14. Bazylika Nawiedzenia**
Najświętszej Maryi Panny oo. Karmelitów
ul. Karmelicka 11
- 15. Kolegiata św. Anny**
ul. św. Anny 11
- 16. Kościół Niepokalanego Serca Maryi ss. Felicjanek**
ul. Smoleńsk 6
- 17. Kościół św. Augustyna i św. Jana Chrzyciela**
Panien Norbertanek
ul. Kościuszki 88
- 18. Sanktuarium Ecce Homo ss. Albertynek**
ul. Woronicza 10
- 19. Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach**
ul. Siostry Faustyny 3-9

Śladami św. Siostry Faustyny

- 1. Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach**
ul. Siostry Faustyny 3-9
- 2. Kościół pw. św. Józefa**
Rynek Podgórski
- 3. Drukarnia Cybulskiego**
ul. Szewska 22
- 4. Bazylika Mariacka Wniebowzięcia**
Najświętszej Maryi Panny
Rynek Główny
- 5. Bazylika Najświętszego Serca**
Pana Jezusa oo. Jezuitów
ul. Kopernika 26
- 6. Szpital im. Jana Pawła II**
ul. Prądnicka 80

Wstęp

Jednym z wielu powodów, dla których miliony turystów co roku przybywają do Krakowa jest religijny fenomen tego miasta. Od niemal tysiąca lat mieszkańcy okolic, a także pielgrzymi z różnych zakątków świata docierają tu, by pomodlić się w pięknych kościołach, przy grobach świętych i błogostawionych oraz przed słynącymi z łask obrazami lub krucyfikami. Przybywają też, by uczestniczyć w barwnych nabożeństwach i procesjach. Wielu korzysta również z duchowej oferty licznych klasztorów i domów rekolekcyjnych zapraszających na kilkudniowe pobyty.

W ostatnim czasie największe zainteresowanie budzą postaci św. papieża Jana Pawła II oraz św. siostry Faustyny Kowalskiej, związanej z dynamicznie rozwijającym się kultem Bożego Miłosierdzia. Pielgrzymi nie tylko odwiedzają miejsca kultu tych wielkich ludzi, ale także chętnie szukają śladów ich obecności – których można znaleźć w Krakowie wiele – poza kościołami i sanktuariami. W prezentowanym wydawnictwie zawarto opisy szlaków poświęconych krakowskim świętym. Prowadzą one przez kościoły, w tym bazyliki, klasztory, domy mieszkalne (dostępne tylko z zewnątrz), parki miejskie, większość z działających w Krakowie sanktuariów oraz inne instytucje. W kilku miejscach krzyżują się, tak jak przez stulecia przecinały się ścieżki krakowskich świętych żyjących tutaj na przestrzeni wieków.

Warto wiedzieć:

W dotarciu do oddalonych od centrum miejsc związanych z krakowskimi świętymi pomaga komunikacja miejska, np. tramwaj nr 8, który łączy centrum miasta z sanktuarium Bożego Miłosierdzia oraz będącym w jego pobliżu Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”, przejeżdża przez uroczę okolice Kazimierza i najstarszą część Podgórze.

Ścieżkami Jana Pawła II

Pozwólcie – zanim stąd odejdę – popatrzę jeszcze stąd na Kraków, na ten Kraków, w którym każdy kamień i każda cegła jest mi droga i popatrzę stąd na Polskę...

I dlatego – zanim stąd odejdę – proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię „Polska”, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością. [...] Abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie zniechęcili, abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy.

Jan Paweł II, krakowskie Błonia, 10 czerwca 1979 r.

Kraków jest jedynym miastem na świecie, w którym można znaleźć miejsca związane niemal z całym życiem Jana Pawła II. To właśnie stolica Małopolski pamięta go jako studenta polonistyki, robotnika, aktora, poetę, seminarzystę, młodego księdza odprawiającego swe pierwsze Msze święte, uniwersyteckiego wykładowcę, duszpasterza studentów i rodzin, biskupa, metropolitę krakowskiego i wreszcie jako Głowę Kościoła Katolickiego. Mimo, że od powołania na Stolicę Piotrową w 1978 r. Karol Wojtyła (Jan Paweł II) nie mieszkał już w Krakowie, każde jego przybycie do Stołecznego Królewskiego Miasta pozostawiało ślady nie tylko w ludzkich sercach. Chcąc pamiętać o tych spotkaniach, krakowianie stawiają mu pomniki, umieszczają tablice pamiątkowe, nazywają jego imieniem ważne instytucje.

Karol Wojtyła (Jan Paweł II) był więc obecny w Krakowie przez 65 lat swego życia. Krakowianie doskonale znają i odwiedzają związane z nim miejsca. Chcąc, by pielgrzymi i turyści z kraju i zagranicy mogli je odnajdywać

równnie łatwo, oddajemy w Państwa ręce to wydawnictwo. Wspomniano w nim o 38 takich miejscach – najważniejszych, tworzących trasę zwaną „Ścieżkami Jana Pawła II” – zaznaczając je dodatkowo na planie miasta. Wędrówka śladami Jana Pawła II pozwoli lepiej zrozumieć fenomen świętego na miarę XXI w. oraz człowieka, który w Krakowie czuł się zawsze „u siebie”, dla którego Kraków zawsze był *totius Poloniae urbs celeberrima* („najstawniejszym spośród polskich miast”).

27 kwietnia 2014 r. Jan Paweł II został ogłoszony świętym. Trwający niemal 9 lat proces kanonizacyjny papieża-Polaka uznał fakt zaistnienia dwóch cudów. Pierwszym z nich było uzdrowienie chorej na Parkinsona, francuskiej zakonnicy Marie Simon-Pierre – za wstawiennictwem papieża, a drugim cudowne uzdrowienie kobiety z Kostaryki, cierpiącej na nieoperacyjnego tętniaka mózgu, modlącej się do Jana Pawła II od dnia jego beatyfikacji. Zwiedzając krakowskie ścieżki Jana Pawła II przybysze z innych miast i zagranicy mają więc okazję przebyć trasę tego świętego.

1.

Pałac Biskupi

ul. Franciszkańska 3

Karol Wojtyła zamieszkał tu 10 sierpnia 1944 r. jako student konspiracyjnego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej. Święcenia kapłańskie przyjął 1 listopada 1946 r. z rąk księcia kard. Adama Stefana Sapiehy w jego prywatnej kaplicy. W tutejszej kurii metropolitalnej od 1958 r. ks. Karol Wojtyła pełnił posługę biskupa, a potem metropolity krakowskiego aż do 16 października 1978 r. – dnia wyboru na Stolicę Apostolską. Jan Paweł II mieszkał w tym pałacu podczas każdej z pielgrzymek do Krakowa.

Nad wejściem do budynku znajduje się sławne okno, przy którym stawał, by rozmawiać z młodzieżą, spontanicznie tam się gromadzącą.

Na dziedzińcu pałacu stoi dziś pomnik Jana Pawła II, dar i dzieło Jole Sensi Croci, odsłonięty w maju 1980 r.

Obok kurii metropolitalnej znajduje się główny budynek Papieskiej Akademii Teologicznej, erygowanej w 1981 r. przez Jana Pawła II, następczyni Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Uczelnia od 2009 r. nosi nazwę Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II.

2.

Bazylika św. Franciszka z Asyżu oo. Franciszkanów

ul. Franciszkańska 2

Ks. Karol Wojtyła miał w tym kościele „swoją” ławkę. Od czasów studenckich bardzo często przychodził tu się modlić. Tutaj podczas pierwszej pielgrzymki do ojczyzny, 9 czerwca 1979 r., Jan Paweł II spotkał się z ludźmi chorymi i uczestniczył w prawykonaniu kantaty-oratorium *Beatus vir* („Błogosławiony mąż”), napisanej przez Henryka Mikołaja Góreckiego ku czci św. Stanisława Biskupa i Męczennika (na 900-lecie śmierci świętego).

3.

Kościół św. Józefa ss. Bernardynek

ul. Poselska 21

Klasztor i barokowy kościół powstały pod koniec XVII w. W ołtarzu głównym znajduje się nietypowy obraz św. Józefa wędrującego z Jezusem w wieku chłopięcym. Św. Józef był dla Karola Wojtyły szczególnym wzorem ojca i opiekuna. Jako biskup krakowski często tu przychodził powierzać św. Józefowi trudne sprawy diecezji krakowskiej, bo – jak mówił – „biskup nie może zapomnieć, że ma być ojcem”.

4.

Kamienica Dziekańska

ul. Kanonicza 21

Ks. Karol Wojtyła mieszkał tu jako biskup w latach 1958–1967, a wcześniej – od 1951 r. – w sąsiednim domu pod nr 19. Obecnie w obu tych budynkach mieści się Muzeum Archidiecezjalne Kardynała Karola Wojtyły, w którym m.in. prezentowane są pamiątki związane z Janem Pawłem II. Na portalu

kamienicy widnieje wymowny napis *Procul este profani* („Z dala bądźcie, niegodni”). Po przeciwnej stronie ulicy (nr 18) mieści się pierwsza siedziba Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!” powołanego w styczniu 2006 r. przez metropolitę krakowskiego kard. Stanisława Dziwisza.

5.

Wyższe Seminarium Duchowne Archidiecezji Krakowskiej

ul. Podzamcze 8

Gmach seminarium zaprojektował architekt Gabriel Niewiadomski. Wzniesiono go w latach 1899–1902. Karol Wojtyła przebywał tu po wycofaniu wojsk niemieckich z Krakowa, od 1945 r. jako student Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej.

6.

Bazylika Archikatedralna św. Stanisława ze Szczepanowa i św. Wacława

Wawel 3

W podziemiach katedry, w krypcie św. Leonarda, 2 listopada 1946 r. ks. Karol Wojtyła odprawił swoją pierwszą mszę św., m.in. w intencji zmarłych rodziców i brata. W uroczystość św. Wacława, patrona katedry, 28 września 1958 r. ks. Karol Wojtyła został konsekrowany na biskupa. Jako motto na swoim herbie wybrał łacińskie słowa *Totus Tuus* („Cały Twój”). Będąc następcą św. Piotra w Rzymie, Jan Paweł II przybywał do katedry w latach: 1979, 1983, 1987, 1991, 1997, 1999 i 2002.

Podczas swojej pierwszej pielgrzymki do ojczyzny, w 900. rocznicę męczeńskiej śmierci św. Stanisława, modlił się przy jego grobie. Osiem lat później odprawił mszę św. przy łaskami słynącym krzyżu królowej Jadwigi, a w sierpniu 2002 r. przed konfesją św. Stanisława odmówił modlitwę brewiarzową. Przed katedrą stoi odsłonięty 12 października 2008 r. pomnik Jana Pawła II, wykonany z brązu przez Gustawa Zemłę i Pawła Pietrusińskiego.

7.

Bazylika św. Michała Archanioła i św. Stanisława ze Szczepanowa oo. Paulinów na Skatce

ul. Skateczna 15

Na Skatkę prowadzi z Wawelu szlak pielgrzymi królów polskich, który corocznie pokonuje także majowa procesja św. Stanisława z udziałem Episkopatu Polski. Karol Wojtyła jako arcybiskup Krakowa był od 1963 r. gospodarzem i uczestnikiem tych procesji. W 1979 r., podczas pierwszej pielgrzymki Jana Pawła II do Polski związanej również z uroczystościami 900-lecia śmierci św. Stanisława, odbyło się tu niezapomniane spotkanie z młodzieżą akademicką oraz światem nauki, kultury i sztuki. Za sadzawką w ogrodzie umieszczony jest krzyż upamiętniający to spotkanie, a w kościele znajduje się popiersie Jana Pawła II. Na placu przed klasztorem stoi pomnik papieża autorstwa Czesława Dźwigaja, odsłonięty 3 listopada 2007 r.

8.

Kościół św. Stanisława Kostki xx. Salezjanów na Dębnikach

ul. Konfederacka 6

Był to kościół parafialny Karola Wojtyły podczas jego pobytu na Dębnikach w latach 1938–1944. Często modlił się on w tutejszej kaplicy Matki Bożej Wspomożenia Wiernych. W lutym 1940r. poznał tu Jana Tyranowskiego – współuczestnika religijnych spotkań młodzieży, organizowanych z inspiracji księży salezjanów. W tym kościele 3 listopada 1946r. ks. Karol Wojtyła odprawił swą pierwszą mszę św. z udziałem wiernych. Tu spoczywają doczesne szczątki sługi Bożego Jana Leopolda Tyranowskiego, mistrza duchowego młodego Karola Wojtyły.

9.

Dom Jana Tyranowskiego

ul. Różana 11 – dostępny tylko z zewnątrz

W tym domu spotykali się członkowie Żywego Różańca, do których (w latach 1940–1944) należał Karol Wojtyła. Grupę tę prowadził sługa Boży Jan Leopold Tyranowski (1901–1947). Był prostym krawcem, ale jednocześnie człowiekiem o bogatej duchowości.

Jego mistrzami duchowymi byli św. Jan od Krzyża i św. Teresa od Dzieciątka Jezus. Ojciec Święty Jan Paweł II nazwał go „wychowawcą-teologiem, apostołem Bożej wielkości, Bożej piękności”. Jan Tyranowski ujmował innych swoją religijnością. Codzienne, kilkugodzinne medytacje nie zamykały go jednak na innych ludzi, wręcz przeciwnie – wzmagały w nim potrzebę apostołstwa. W 1997r. nastąpiło otwarcie procesu beatyfikacyjnego sługi Bożego Jana Tyranowskiego. W marcu 2000r. proces na szczeblu diecezji został zamknięty, a dokumentację przekazano watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

10.

Dom przy ul. Tynieckiej 10

otwarte: wtorek-sobota 10.00-14.00

Latem 1938 r. Karol Wojtyła zamieszkał wraz ze swym ojcem (Karolem Wojtyłą seniorem) w dwóch pokojach z kuchnią sutereny domu swojego wuja, Roberta Kaczorowskiego. Przebywał tu w latach 1938–1944 podczas studiów polonistycznych na UJ, pracy w kamieniołomie i zakładach sodowych oraz studiów filozoficznych w zakonspirowanym seminarium duchownym. Po śmierci Karola Wojtyły ojca, w roku 1941, zamieszkał tu z żoną Mieczysław Kotlarczyk, przybyły z Wadowic reżyser teatralny i założyciel Teatru Rapsodycznego.

11.

Dom przy ul. Szwedzkiej 12

– dostępny tylko z zewnątrz

Karol Wojtyła przebywał tu kilka tygodni po potrąceniu przez ciężarówkę niemiecką

29 lutego 1944 r. Po rekonwalescencji przebywał tu do seminarium duchownego.

W tym domu mieszkała zaprzyjaźniona z nim Irena Szkocka z córką Zofią Poźniakową i jej mężem. Tutaj kontynuowano spotkania młodych pisarzy, aktorów i malarzy, które wcześniej odbywały się w willi Pod Lipkami na Salwatorze przy ul. Księcia Józefa 55a. W domu przy ul. Szwedzkiej w 1946 r. odbyło się także poprymicyjne spotkanie ks. Karola Wojtyły z przyjaciółmi. Jeszcze jako biskup, Wojtyła przychodził tu co roku na śpiewanie kołęd w okresie Bożego Narodzenia.

12.

Dom Pod Lipkami

ul. Księcia Józefa 55a

Irena Szkocka, zwana przez Karola Wojtyłę „Babcią Szkocką”, opiekowała się młodym Wojtyłą w swoim domu po potrąceniu go w okolicach ronda Matecznego przez niemiecką ciężarówkę w lutym 1944 r. Tutaj też uczestniczył w organizowanych przez państwa Szkockich wieczorach literacko-muzycznych i pobierał lekcje języka francuskiego.

13.

Dom przy ul. Komorowskiego 7

– dostępny tylko z zewnątrz

Jest to miejsce, w którym 22 sierpnia 1941 r. spotkali się przyjaciele Karola Wojtyły i postanowili utworzyć konspiracyjny Teatr Rapsodyczny. Inicjatorem tego niezwykłego teatru słowa był Mieczysław Kotlarczyk, a Karol Wojtyła od początku był jednym z głównych aktorów i współtwórców spektakli. Mieszkanie przy ul. Komorowskiego należało do państwa Dębowskich. Teatr Rapsodyczny przetrwał do 1967 r., kiedy to został zamknięty przez władze komunistyczne.

14.

Kamień papieski na Błoniach

Ważący 26 ton kamień granitowy z okolic Morskiego Oka został tu umieszczony w październiku 1997 r. z inicjatywy ówczesnego

metropolity krakowskiego kard. Franciszka Macharskiego, w 19. rocznicę inauguracji pontyfikatu Jana Pawła II. Głaz upamiętnia spotkania Jana Pawła II z pielgrzymami na Błoniach od czerwca 1979 r. Daty kolejnych wizyt w Polsce papieża to: 1979 (pamiętne Bierzmowanie Narodu), 1983, 1987, 1997 i 2002 r. W 1999 r. z powodu nagłej choroby papież nie mógł wziąć udziału w uroczystościach. Napis na kamieniu brzmi: „Ty jesteś Skąta”.

15.

Pomnik Jana Pawła II w Parku im. dr. H. Jordana

wejście od al. 3 Maja

W parku stoi pomnik Jana Pawła II autorstwa Stefana Dousy, ufundowany w 2000 r. przez Zarząd Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”. Z tego miejsca szlak wędrówki z Janem Pawłem II po Krakowie wiedzie trasą tzw. białego marszu. 17 maja 1981 r., w odpowiedzi na zamach na Ojca Świętego, pół miliona ludzi ubranych na biało (symbol światłości i dobra) w milczeniu przeszło na krakowski Rynek, aby zmanifestować swą jedność z walczącym o życie papieżem, przeciwstawić się przemocy, dać odpowiedź złu.

16.

Dom przy ul. Felicjanek 10

– dostępny tylko z zewnątrz

Po śmierci ojca w 1941 r. Karol Wojtyła mieszkał w tym domu przez kilka miesięcy. Gościny udzieliła mu rodzina Juliusza Kydryńskiego – przyjaciela ze studiów polonistycznych oraz podziemnych działań teatralnych.

17.

Filharmonia Krakowska/Dom Katolicki

ul. Zwierzyniecka 1

Inicjatorem budowy Domu Katolickiego był kard. Adam Sapieha. Gmach późniejszej Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie powstał według projektu Józefa Pokutyńskiego w 1931 r. Tutaj 15 października 1938 r. w sali Błękitnej odbył się wieczór literacki „Drogą topolowy most”, podczas którego swoje wiersze czytał także Karol Wojtyła.

18.

Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego

ul. Gołębia 24

W 1938 r. Karol Wojtyła rozpoczął studia polonistyczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W czasie wojny kontynuował tajne studia między innymi na Wydziale Teologicznym tej uczelni. W 1948 r. uzyskał stopień doktora i prowadził wykłady z etyki społecznej, a w 1954 r. habilitował się, jako ostatni przed usunięciem wydziału z UJ. Wszechnica Jagiellońska nie zapomniała o swoim profesorze i 22 czerwca 1983 r. nadała Janowi Pawłowi II doktorat *honoris causa*.

19.

Kolegiata Akademicka św. Anny

ul. św. Anny 11

Karol Wojtyła często modlił się w tym kościele przy relikwiach św. Jana Kantego, profesora Akademii Krakowskiej z XV w. Przyszły papież stawiał świętego za wzór pracownikom nauki i studentom. Odwiedzając Kraków w 1997 r., w kolegiacie akademickiej św. Anny wygłosił pamiętne przemówienie do pracowników nauki z okazji 600-lecia Wydziału Teologicznego UJ.

20.

Collegium Maius

ul. Jagiellońska 15

Najstarszy w Polsce, ufundowany w 1400 r., budynek uniwersytecki. W starej auli Uniwersytetu Jagiellońskiego 22 czerwca 1983 r. Jan Paweł II odebrał tytuł doktora *honoris causa* pierwszej polskiej uczelni. Na Uniwersytecie Jagiellońskim Karol Wojtyła studiował najpierw polonistykę, a następnie teologię. Tutaj w 1949 r. obronił pracę doktorską o doktrynie wiary w pismach św. Jana

od Krzyża. W czasach studenckich był wiceprezesem Towarzystwa „Bratnia Pomoc”, a po ukończeniu studiów prowadził wykłady na Wydziale Teologicznym UJ.

21.

Bazylika Mariacka Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Rynek Główny

W latach 1952–1957 Karol Wojtyła był kaznodzieją i spowiednikiem w tej bazylice. Jako papież odwiedził ją trzykrotnie, a w 1991 r. przy ołtarzu stojącym u jej wejścia odprawił mszę świętą, podczas której dokonał beatyfikacji bł. Anieli Salawy. 17 maja 1981 r. przed bazyliką Mariacką zebrał się wszyscy uczestnicy białego marszu zorganizowanego po zamachu na życie Jana Pawła II (w ścianę kościoła wmurowane są tablice upamiętniające beatyfikację Anieli Salawy i biały marsz). Kilka dni po śmierci papieża, 7 kwietnia 2005 r., wyruszył stąd na Błonia zorganizowany przez krakowską młodzież Biały Marsz Wdzięczności.

22.

Bazylika św. Floriana

ul. Warszawska 1

W tej parafii od sierpnia 1949 r. ks. Karol Wojtyła był wikarym. Tutaj zainicjował działalność duszpasterstwa akademickiego, a jednocześnie kontynuował swoją pracę naukową. Z parafii odszedł w listopadzie 1951 r., pozostając do 1958 r. duszpasterzem akademickim. 18 sierpnia 2002 r. na dziedzińcu bazyliki Jan Paweł II spotkał się z mieszkańcami parafii.

23.

Pomnik Jana Pawła II w Parku Strzeleckim

ul. Lubicz

Pomnik Jana Pawła II stojący w parku Strzeleckim został ufundowany przez krakowskie Bractwo

Kurkowe, dla upamiętnienia spotkania braci kurkowych z Ojcem Świętym w Watykanie. Monument odsłonięto 1 lipca 2000 r. Figura z brązu, autorstwa Czesława Dźwigaja, osadzona jest na kamieniu z czerwonego afrykańskiego granitu.

24.

Grób Rodziców Jana Pawła II na Cmentarzu Rakowickim

lokalizacja wskazana na planie przy wejściu do części wojskowej cmentarza od ul. Prandoty

W nowej części cmentarza znajduje się grobowiec rodziny Wojtyłów i Kaczorowskich. Pochowani są tutaj: matka Jana Pawła II Emilia z Kaczorowskich Wojtyła (zmarła w 1929 r.), ojciec Karol Wojtyła (zmarł w 1941 r.), brat Edmund Wojtyła (zmarł w 1932 r.), a także rodzice matki – Feliks i Maria Kaczorowscy oraz trzy inne osoby z rodziny Kaczorowskich. Groby te Jan Paweł II odwiedzał podczas każdego pobytu w Krakowie. Po śmierci papieża w 2005 r. odsłonięty został tu pomnik autorstwa Czesława Dźwigaja, przedstawiający klęczącego Jana Pawła II z różańcem w ręku, zwróconego w kierunku pobliskiego grobu rodziców.

25.

Kościół św. Jadwigi Królowej

ul. Łokietka 60

W 1997 r. Jan Paweł II dokonał na Błoniach kanonizacji św. Jadwigi Królowej, a także odwiedził ten kościół, co upamiętnia umieszczona nad wejściem tablica z herbem papieskim. Przed kościołem stoi krzyż z ołtarza, przy którym podczas pierwszej pielgrzymki do Polski w 1979 r. Jan Paweł II odprawił mszę świętą na Błoniach.

26.

Szpital im. Jana Pawła II

ul. Prądnicza 80

Pierwsze budynki szpitala zostały zbudowane w 1917 r. jako Miejskie Zakłady Sanitarne. Tutaj m.in. dwukrotnie przebywała na leczeniu św. Siostra Faustyna Kowalska. W 1948 r. instytucja przyjęła nazwę Wojewódzki Szpital Specjalistyczny im. dr Anki. Obecna Poliklinika Kardiologiczna została zbudowana przez Fundację „Cor Aegrum”. W 1990 r. nadano

szpitalowi imię Jana Pawła II. Jego poświęcenia dokonał osobiście Ojciec Święty 9 czerwca 1997 r.

27.

Kościół Ecce Homo ss. Albertynek

ul. Woronicza 10

Tutaj mają swój klasztor siostry albertynki, opiekujące się między innymi grobem rodziców Jana Pawła II na Rakowicach. W kościele znajduje się oryginał obrazu „Ecce Homo” namalowanego przez Adama Chmielowskiego, św. Brata Alberta, postaci przedstawionej przez Jana Pawła II w sztuce „Brat naszego Boga”. Od 1998 roku kościół nosi miano Sanktuarium św. Brata Alberta.

28.

Kościół Pana Jezusa Dobrego Pasterza

ul. Dobrego Pasterza 4

Od 1998 r. przy kościele stoi, widoczny z drogi prowadzącej z Warszawy do Krakowa, pomnik

Jana Pawła II z rękami uniesionymi w geście ojcowskiej opieki. Pomnik wykonany został dla uczczenia 20-lecia pontyfikatu papieża w warsztacie odlewnika Stanisława Kowalówki, a twarz Jana Pawła II wyrzeźbił Władysław Dudek.

29.

Kościół św. Maksymiliana Marii Kolbego w Mistrzejowicach

os. Tysiąclecia 86

W 1971 r. ks. Karol Wojtyła odprawił tu pierwszą pasterkę pod gołym niebem, w miejscu, w którym życie religijne skupiało się pierwotnie wokół słynnej mistrzejowickiej drewnianej budki. W obecności budowniczego kościoła, pierwszego proboszcza tej parafii – ks. Józefa Kurzei, 1 grudnia 1973 r. poświęcone zostały tymczasowe obiekty parafii. 13 maja 1975 r. poświęcono miejsce pod budowę kościoła,

a 22 czerwca 1983 r. Jan Paweł II konsekrował kościół pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego, wybudowany według projektu Józefa Dutkiewicza. Przed kościołem od 1991 r. stoi pomnik Jana Pawła II wykonany według projektu Gustawa Zemły.

30.

Kościół Matki Bożej Królowej Polski Arka Pana w Bieńczykach

ul. Obróńców Krzyża 1

Historia powstania tutejszej parafii wiąże się z walką o drewniany krzyż, postawiony tu przez mieszkańców nowej dzielnicy Krakowa (Nowej Huty), z założenia traktowanej przez władze

komunistyczne jako pozbawioną kościołów i symboli religijnych. Od 1960 r. przy tym krzyżu bp Karol Wojtyła odprawiał pasterki pod gołym niebem. 14 października 1967 r. – już jako kardynał – sprawował mszę św. na rozpoczęcie budowy kościoła, a 18 maja 1969 r. wmurował kamień węgielny pochodzący z resztek murów konstantyńskiej Bazyliki św. Piotra, poświęcony przez ówczesnego papieża Pawła VI. W 1973 r. ówczesny metropolita krakowski powiedział tutaj: „Chyba nie ma drugiej parafii w archidiecezji, w której bym tak często bywał jako wasz biskup”. 15 maja 1977 r. kard. K. Wojtyła konsekrował kościół pw. Matki Bożej Królowej Polski, zbudowany według projektu architekta Wojciecha Pietrzyka. W czasie pierwszej pielgrzymki do Polski Jan Paweł II, odprawiając mszę św. w pobliskiej Mogile, wielokrotnie odnosił się do historii powstania tutejszej świątyni, zwanej Arką Pana.

31.

Klasztor oo. Cystersów w Mogile

ul. Klasztorna 11

Stare, prawie osiemsetletnie opactwo cysterskie w Mogile, wchodzące teraz w obręb Nowej Huty, mieści sanktuarium Podwyższenia Krzyża Świętego, do którego wielokrotnie, jako ordynariusz krakowski, przybywał Karol Wojtyła. Był tu także jako papież podczas pierwszej pielgrzymki 9 czerwca 1979 r. Wypowiedziane wówczas przez niego słowa o tym, że nie można oddzielić ludzkiej pracy od krzyża, były nawiązaniem do wcześniejszej o 20 lat walki o możliwość postawienia krzyża i wybudowania świątyni w Nowej Hucie. Na dziedzińcu sanktuarium znajduje się pomnik Jana Pawła II wykonany według projektu Marka Kordyacznego odstonięty w 2008 r., a także stojące na stylizowanych kolumnach

tablice przypominające słowa wypowiedziane tu przez Jana Pawła II w 1979 r. oraz fragment z poematu Juliusza Słowackiego zapowiadającego nadejście „słowiańskiego papieża”.

32.

Kościół MB Nieustającej Pomocy oo. Redemptorystów

ul. Zamojskiego 56

Kościół został zbudowany w 1909 r. według projektu Jana Sasa-Zubrzyckiego. Przed umieszczonym w kościele obrazem Matki Bożej Nieustającej Pomocy często podczas wojny modlił się Karol Wojtyła w drodze powrotnej z nocnej zmiany z fabryki „Solvay”. Obraz otrzymał w 1994 r. korony papieskie.

33.

Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach

ul. Siostry Faustyny 3-9 (patrz str. 40-44)

34.

Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”

ul. Totus Tuus 32

Centrum powstało dla „upamiętnienia wielkiego dziedzictwa osoby i pontyfikatu św. Jana Pawła II oraz po to, aby jego przykład i słowo zostały przekazane następnym pokoleniom” na terenie dawnej fabryki Solvay w Borku Fatęckim, gdzie w latach 1940-1944 Karol Wojtyła pracował jako robotnik. Kamień węgielny pod budowę Centrum, którego nazwa nawiązuje do słów

Jana Pawła II wypowiedzianych podczas inauguracji pontyfikatu: „Nie lękajcie się. Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”, pobłogosławił papież Benedykt XVI podczas pielgrzymki do Polski w 2006 r.

Sercem Centrum jest sanktuarium św. Jana Pawła II erygowane 11 czerwca 2011 r. przez ks. kard. Stanisława Dziwisza. Pośrodku dolnej, ośmiokątnej świątyni, zwanej kościołem Relikwii, znajduje się marmurowy ołtarz z umieszczoną wewnątrz szklaną szkatułą zawierającą krew papieża.

Wnętrze górnego kościoła zdobią mozaiki autorstwa uznanego w świecie artysty o. Marko Ivana Rupnika SJ, autora mozaik m.in. w krypcie nowego kościoła w San Giovanni Rotondo we Włoszech. Znajduje się tam naznaczona krwią sutanna, w którą święty Jan Paweł II ubrany był 13 maja 1981 r. podczas zamachu na placu św. Piotra, przekazana przez kard. Stanisława Dziwisza, osobistego sekretarza Jana Pawła II, w 34 rocznicę zamachu.

Oprócz działań zmierzających do rozwoju kultu św. Jana Pawła II oraz codziennej pracy duszpasterskiej, Centrum zajmuje się upowszechnianiem duchowości, kultury i tradycji związanej z życiem i pontyfikatem świętego Jana Pawła II.

W ramach Centrum działa m.in. Szkoła Modlitwy Jana Pawła II, Ruch modlitewny „Adoremus” i Szkoła Nowej Ewangelizacji „Sursum Corda”, Instytut Dialogu Międzykulturowego, Uniwersytet Trzeciego Wieku oraz Niepubliczny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli.

W skład kompleksu architektonicznego, oprócz kościoła, wchodzi dom Jana Pawła II (m.in. muzeum, instytut z biblioteką, kaplica i oratorium, centrum konferencyjne), centrum rekolekcyjne, centrum szkolenia wolontariatu, obiekty hotelowe oraz tereny zielone, sprzyjające spacerom i modlitewnej refleksji, jest też plac zabaw dla dzieci.

35.

Dawne Zakłady Sodowe „Solvay”

ul. Zakopiańska 62, obecnie
– Centrum Sztuki Współczesnej „Solvay”

W zakładach tych Karol Wojtyła był zatrudniony od 11 października 1940 r. – początkowo jako

robotnik w kamieniołomach na Zakrzówku, a od lata 1941 r. do sierpnia 1944 r. w oczyszczalni wody przy kotłowni. Pracował najczęściej na nocnej zmianie, poświęcając wolne chwile na lekturę i modlitwę.

36.

Kamieniołomy na Zakrzówku

kapliczka przy skrzyżowaniu ulic:
Norymberska-Wyłom

W tutejszych kamieniołomach Karol Wojtyła pracował jako robotnik od września 1940 r. do października 1941 r. Zajmował się m.in. wysadzaniem wapienia za pomocą ładunków amonitu oraz rozbijaniem bloków i ładowaniem ich na wagoniki kolejki wąskotorowej. W późniejszym okresie już tylko roznosił ładunki amonitu, a następnie pracował jako pomocnik maszynisty przy kolejce wąskotorowej dojeżdżającej do fabryki „Solvay”.

37.

Klasztor oo. Benedyktynów w Tyńcu

ul. Benedyktyńska 37

Powstałe w XI w. opactwo wielokrotnie gościło Karola Wojtyłę, który przyjeżdżał tutaj na swoje dni skupienia i rekolekcje. Jak sam – już jako papież – mówił w czasie krótkiej i niespodziewanej wizyty 19 sierpnia 2002 r., dużo temu miejscu zawdzięczał. Na pożegnanie Jana Pawła II benedyktyni zaśpiewali mu „Ty jesteś Piotr – Opoka”.

38.

Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II

Kraków – Balice

Port lotniczy w podkrakowskich Balicach (11 km na zachód od centrum Krakowa) 30 listopada 1995 r. otrzymał imię Jana Pawła II. W holu głównym oglądać można płaskorzeźbę upamiętniającą Ojca Świętego.

Na płycie lotniska odbywały się uroczystości powitania i pożegnania pielgrzymującego do Polski Jana Pawła II – przyloty: 14 czerwca 1999 r. i 16 sierpnia 2002 r. oraz wyloty: 10 czerwca 1979 r., 23 czerwca 1983 r., 16 sierpnia 1991 r., 10 czerwca 1997 r., 17 czerwca 1999 r. i 19 sierpnia 2002 r. Podczas tego ostatniego pożegnania na lotnisku w Balicach powiedział: „A na koniec cóż powiedzieć, żal odjeżdżać”. Odlatujący z Janem Pawłem II samolot zawrócił nad lotnisko i poleciał po raz ostatni nad Kraków, a następnie nad Wadowice i Tatry.

1.

Bazylika Archikatedralna św. Stanisława ze Szczepanowa i św. Wacława

Wawel 3

św. bp Stanisław ze Szczepanowa (†1079)

św. Królowa Jadwiga (†1399)

bł. Wincenty Kadłubek (†1223)

bp Jan Prandota (†1266)

Jan Paweł II powiedział o wawelskiej katedrze, że zawiera się w niej „ogromna wielkość, którą przemawia do nas cała nasza historia, cała nasza przeszłość”. To tutaj chowano polskich królów, księżąt, biskupów i wieszczów

narodowych. Pośrodku katedry dominuje barokowa konfesja św. Stanisława (zm. w r. 1079) ze szczątkami słynnego polskiego męczennika. Spełniała ona w przeszłości funkcję ołtarza ojczyzny – *Ara Patriae*. Królowie i wielcy wodzowie u stóp krakowskiego męczennika modlili się i składali wojenne trofea ze zwycięskich bitew. Tu również proszono o cudowne, nadprzyrodzone interwencje.

W kaplicy Wazów znalazł miejsce wiecznego spoczynku zmarły w opinii świętości krakowski bp Jan Prandota (zm. w 1266 r.). Na ołtarzu w kaplicy bpa Piotra Tomickiego odbierają cześć złożone w srebrnej trumienie relikwie bł. Wincentego Kadłubka (zm. w 1223 r.). Obok zakrystii znajduje się urzekający wizerunek Chrystusa datowany na 2. poł. XIV w. Tradycja głosi, że z tego krzyża Chrystus przemówił do św. królowej Jadwigi. Przed krucyfiksem spoczywają doczesne szczątki świętej monarchini (zm. w 1399 r.). Jej małżeństwo z litewskim księciem Jagiełłą doprowadziło do chrystianizacji Litwy. Troszczyła się o ubogich i chorych, ufundowała kilka szpitali, otaczała opieką kościoły. Odnaczała się szczególnym kultem Boga ukrytego w Eucharystii. Na

odnowienie Akademii Krakowskiej przeznaczyła w testamencie wszystkie swoje klejnoty. Została beatyfikowana, a później kanonizowana przez Jana Pawła II – na krakowskich Błoniach. Uroczystość ta, zorganizowana 8 czerwca 1997 r., jako jedna z nielicznych kanonizacji odbyła się poza Watykanem.

Podczas szczególnie podniosłych uroczystości w katedrze można modlić się przed – przechowywanym na co dzień w katedralnym skarbcu – oryginałem obrazu Matki Bożej Łaskawej, przed którym we Lwowie (w 1656 r.) król Jan Kazimierz powierzył losy polskiego państwa i narodów go zamieszkujących.

2.

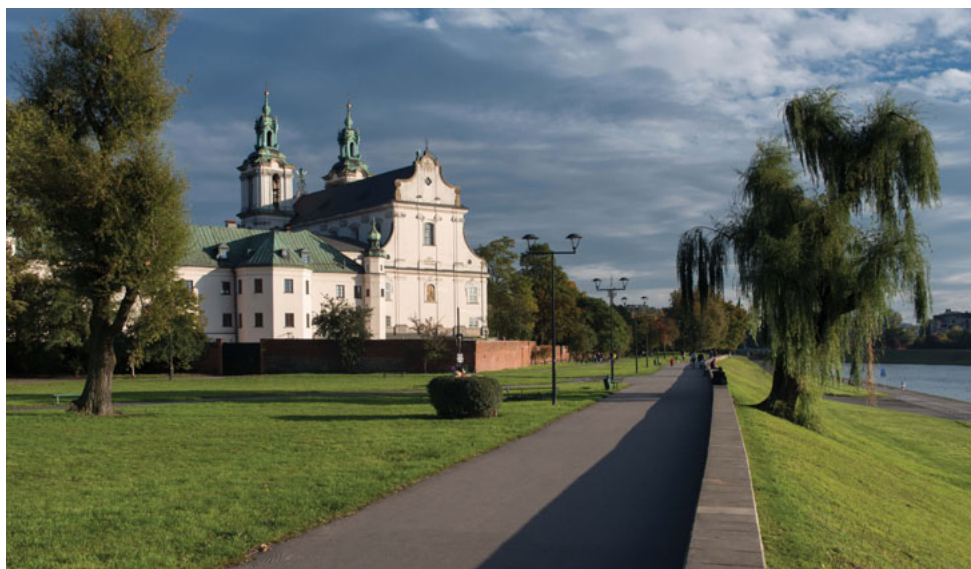
Bazylika św. Michała Archanioła i św. Stanisława ze Szczepanowa oo. Paulinów na Skałce

ul. Skałeczna 15

św. bp Stanisław ze Szczepanowa (†1079)

Skałka od wieków jest miejscem kultu św. Stanisława ze Szczepanowa, biskupa i męczennika. Tradycja głosi, że w tutejszym kościele, sprawując Najświętszą Ofiarę, bp Stanisław poniósł męczeńską śmierć z ręki króla Bolesława Śmiałego (w 1079 r.). Stanisława pochowano najpierw na Skałce, a kilka lat później jego doczesne szczątki przeniesiono do katedry wawelskiej. Od momentu kanonizacji tego męczennika, która odbyła się w Asyżu w 1253 r., Kraków stał się najważniejszym ośrodkiem kultu religijnego na ziemiach polskich. To tu, na Skałkę, w pokutnej pielgrzymce przybywali na dzień przed swą koronacją w katedrze przyszli polscy królowie. Była to forma zadośćuczynienia za zamordowanie bpa Stanisława. Dlatego dziś w niedzielę oktawy święta św. Stanisława (8 maja) wyrusza z Wawelu na Skałkę procesja ku czci świętego męczennika, głównego patrona Polski i Krakowa.

Na dziedzińcu przed bazyliką znajduje się sadzawka, gdzie jak głosi legenda, wrzucono poświęcane szczątki biskupa Stanisława, które wkrótce w sposób cudowny się zrosły. Dlatego w epoce rozbitcia dzielnicowego św. Stanisław stał się symbolem jedności polskich ziem.

Pod kościołem mieści się krypta wielkich Polaków, zwana panteonem narodowym, gdzie znajdują się groby m.in.: Jana Długosza, Wincentego Pola, Stanisława Wyspiańskiego, Jacka Malczewskiego, Karola Szymanowskiego i Czesława Miłosza.

3.

Kościół św. Katarzyny Aleksandryjskiej i św. Małgorzaty oo. Augustianów

ul. Augustiańska 7

Izajasz Boner (†1471)

Kaplica z grobem Izajasza Bonera mieści się w wydźwgniętej części klasztornych krużganków, przylegającej do kościoła. Na ołtarzu

spoczywa trumienka z doczesnymi szczątkami augustiańskiego zakonika (zm. w 1471 r.) zwanego błogosławionym, gdyż zaraz po śmierci zaczęto oddawać mu cześć, a wkrótce potem lud uznał go za błogosławionego. Do dzisiaj ten profesor Uniwersytetu Krakowskiego, znany ze swej świętości życia i gruntownej wiedzy, otaczany jest niesłabnącym kultem wiernych. Izajasz miał zwyczaj modlić się codziennie do Matki Najświętszej, dlatego obok jego grobu znajduje się wizerunek Matki Bożej Pocieszenia. Obraz, otaczany nieustannie wielką czcią wiernych i koronowany koronami papieskimi w 2000 r., jest zaliczany do najstarszych cudami słynących wyobrażeń Matki Najświętszej w Krakowie.

Obecnie prowadzone są starania o formalne potwierdzenie przez Stolicę Apostolską kultu krakowskiego augustianina, co da możliwość oficjalnego zaliczania go w poczet błogosławionych.

4.

Bazylika Bożego Ciała Kanoników Regularnych Laterańskich

ul. Bożego Ciała 26

św. Stanisław Kazimierczyk (†1489)

Po lewej stronie od wejścia do kościoła znajduje się ołtarz z trumienką zawierającą doczesne szczątki św. Stanisława zwanego Kazimierczykiem (zm. w 1489 r.). Ten kanonik laterański od wieków jest szczególnym patronem mieszkańców Kazimierza. Uczeń Akademii Krakowskiej, zastąpił nie tylko ze świętości życia, ale także ze znakomitych kazań. Był też popularnym kierownikiem duchowym. Świętość życia Stanisława wynikała z harmonijnego połączenia miłości do

5.

Kościół św. Bernardyna ze Sieny oo. Bernardynów

ul. Bernardyńska 2

św. Szymon z Lipnicy (†1482)

bł. Anastazy Pankiewicz (†1942)

Boga i doskonałości życia duchowego oraz pracowitości i sumienności w wypełnianiu codziennych obowiązków, polegających na służeniu innym. Dla tego świętego zakonnika ważne było nabożeństwo do Męki Pańskiej i do Krzyża Chrystusowego. Kult Stanisława Kazimierczyka rozwinął się zaraz po jego śmierci i trwa nieprzerwanie do dziś. Jego relikwie przechowywano niegdyś w wieży kazimierskiego ratusza, a dzień śmierci kanonika – 3 maja – był świętem uroczyste obchodzonym przez całe miasto. Ciągłość kultu Stanisława została potwierdzona przez Stolicę Apostolską. Jan Paweł II wyniósł go do godności błogosławionego (18 kwietnia 1993 r.), a Benedykt XVI kanonizował – 17 października 2010 r.

W tutejszej kaplicy Zwiastowania NMP znajduje się łaskami słynący wizerunek Matki Bożej z Dzieciątkiem (pocz. XVI w.). W maju 2007 r. obraz ten został ukoronowany papieskimi koronami przez metropolitę krakowskiego, kard. Stanisława Dziwisza.

W przedłużeniu prawej nawy kościoła mieści się kaplica grobowa z sarkofagiem i relikwiami św. Szymona z Lipnicy (zm. w 1482 r.). Życie tego świętego było przykładem niezwykłego oddania bliźnim. Mieszkańcy Krakowa znali go też jako znakomitego mówcę. Głosząc Słowo Boże oddziaływał na słuchaczy wielkim zaangażowaniem i głęboką wiarą w to, co mówił. Wyróżniał się także szczególnym umiłowaniem nabożeństwa do Matki Bożej. Na ścianie swej celi zakonnej napisał: „Gdy będziesz mieszkał w tej celi zakonnej, pamiętaj, byś był czcicielem Maryi”.

W 1482 r. w Krakowie wybuchła epidemia dżumy, której ofiarą padł również Szymon (wraz z 25 innymi zakonnikami z klasztoru św. Bernardyna). Zaraził się niosąc pomoc mieszkańcom miasta. Do jego grobu przybywały setki wiernych modląc się o wstawiennictwo lub dziękując za otrzymane łaski, które miały często spektakularny charakter. Na ścianie kaplicy umieszczony jest płaszcz św. Szymona, który po jego śmierci był noszony do chorych, którzy sami nie mogli przybyć do grobu świętego. W 1685 r. Szymon z Lipnicy został wyniesiony do chwały błogosławionych, a w 2007 r. – kanonizowany przez Benedykta XVI. Jest jednym z patronów Krakowa.

W latach 1919-1930 gwardianem w tutejszym klasztorze był Anastazy Pankiewicz, jeden ze

108 męczenników II wojny światowej, beatyfikowany 13 czerwca 1999 r. przez Jana Pawła II. Bł. Anastazy zginął w 1942 r., będąc więźniem niemieckiego obozu koncentracyjnego w Dachau. W lewej nawie kościoła stoi ołtarz z obrazem przedstawiającym bł. o. Anastazego.

W kaplicy za zakrystią znajduje się łaskami słynący obraz Matki Bożej Sokalskiej, wierna kopia obrazu z bernardyńskiego klasztoru w Sokalu na Ukrainie, który spłonął w 1951 r. To chronologicznie trzeci na ziemiach polskich koronowany koronami papieskimi wizerunek Maryi (1724 r.).

6.

Bazylika św. Franciszka z Asyżu oo. Franciszkanów

ul. Franciszkańska 2

św. Maksymilian Maria Kolbe (†1941)

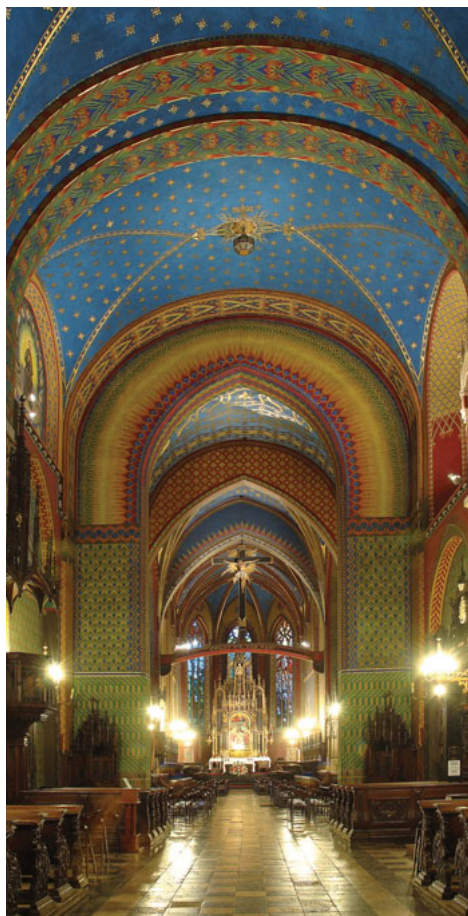
bł. Salomea (†1268)

bł. Aniela Salawa (†1922)

Od wieków ten kościół jest miejscem kultu świętych relikwii. W kaplicy po lewej stronie prezbiterium spoczywają doczesne szczątki bł. Salomei (zm. w 1268 r.), starszej siostry Bolesława Wstydliwego, który w 1257 r. lokował Kraków na prawie magdeburskim (niemieckim). Jako księżna i królowa halicka, a później pierwsza polska klaryska, była troskliwą opiekunką każdego potrzebującego pomocy. Zaraz po śmierci siostry Salomei w Skale k. Krakowa miały miejsce pierwsze cuda dokonane za jej przyczyną. Po złożeniu zmarłej w tutejszym kościele zaczęły tu przybywać liczne pielgrzymki. U grobu Salomei często modlił się także jej brat Bolesław z żoną Kingą. Salomea została

beatyfikowana w 1673 r., a św. Kingę na ołtarze wyniósł w 1999 r. Jan Paweł II.

W kaplicy Męki Pańskiej mieści się grób bł. Anieli Salawy (zm. w 1922 r.). Będąc przez prawie 20 lat służącą, cierpliwie i pogodnie wykonywała swoją pracę, dzieląc się wszystkim, co miała. Służbę dla ludzi pojmowała jako swoją odpowiedź na otrzymywane od Boga łaski. Wkrótce po śmierci jej grób stał się miejscem kultu. Ludzie przychodzili tu prosić o pomoc i otrzymywali to, o co się modlili. Uroczystości beatyfikacyjne Anieli, którym przewodniczył Jan Paweł II odbyły się na krakowskim Rynku Głównym 13 sierpnia 1991 r.

Bazylika św. Franciszka jest też miejscem odwołania szczególnego kultu franciszkaninowi św. Maksymilianowi Marii Kolbemu (mieszkał w tutejszym klasztorze w latach 1919-1922), który zginął męczeńską śmiercią w niemieckim obozie koncentracyjnym Auschwitz. Otoczony kultem obraz św. Maksymiliana wisi w bocznym ołtarzu nawy głównej.

W kaplicy Matki Boskiej Bolesnej znajduje się cudowny wizerunek Maryi, zwanej Smętną Dobrodziejką Krakowa, ukoronowany koronami papieskimi w 1908 r.

7.

Bazylika Trójcy Świętej oo. Dominikanów

ul. Stolarska 12

św. Jacek Odrowąż (†1257)

Barokowy sarkofag z doczesnymi szczątkami św. Jacka Odrowąża (zm. w 1257 r.), pierwszego

polskiego dominikanina, znajduje się w kaplicy na piętrze, w miejscu dawnej celi klasztornej świętego. Dziś do kaplicy wchodzi się po schodach usytuowanych przy końcu lewej nawy kościoła. Jacek działał jako misjonarz m.in. na Rusi i w Prusach. Wszędzie starał się ukazywać walory autentycznego chrześcijaństwa i zakładał klasztory dominikańskie. Był obdarzony ogromną wrażliwością na los każdego człowieka. Szczególną troską otaczał matki proszące o zdrowie dla małych dzieci, którym – poprzez wstawiennictwo u Boga – starał się ulżyć w cierpieniu. Grób zakonnika od samego początku był miejscem kultu. Kanonizacja Jacka Odrowąża (w 1594 r.), pierwszego polskiego zakonnika, odbiła się na świecie szerokim echem. Z osobą św. Jacka związane są liczne podania i legendy. Jest jednym z patronów Archidiecezji Krakowskiej i Krakowa. Biografowie podkreślają szczególną rolę Matki Bożej w życiu św. Jacka.

W kaplicy Różańcowej uwagę zwraca koronowany koronami papieskimi w 1921 r., słynący wieloma łaskami obraz Matki Bożej Różańcowej.

W świątyni spoczywają m.in. doczesne szczątki świątobliwego bpa Iwo Odrowąża (zm. w 1229 r.) bardzo zasłużonego dla historii kościoła w Krakowie.

8.

Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa oo. Jezuitów

ul. Kopernika 26

bł. o. Jan Beyzym (†1912)

Jan Beyzym urodził się na Wołyniu jako syn powstańca styczniowego. Po przyjęciu święceń kapłańskich w zakonie jezuitów pracował najpierw jako wychowawca młodzieży w konwiktach (szkoła z internatem prowadzona przez zakon) Towarzystwa Jezusowego w Tarnopolu i Chyrowie. W 48. roku życia wyjechał na Madagaskar służyć pomocą trędowatym. Przez trzy lata otaczał samarytańską postugą 159 chorych, żyjących w całkowitym opuszczeniu w osadzie k. Tananariwy. Niestychane w dziejach misji na Madagaskarze było to, że ojciec Beyzym zamieszkał na stałe wśród trędowatych. Pod koniec 1902 r. przeniósł się do Marany, gdzie rozpoczął budowę szpitala dla chorych na trąd. Wspierany hojnymi darami rodaków zdołał go otworzyć w 1911 r. Wyczerpany nadmierną pracą i surowym trybem życia zmarł w opinii świętości 2 października 1912 r. W grudniu 1993 r. doczesne szczątki ojca Jana sprowadzono do Polski i umieszczono w bazylice pw. Najświętszego Serca Jezusowego Ojców Jezuitów w Krakowie. Bazylika ta – zbudowana na początku XX stulecia dzięki ogólnonarodowej zbiórce pieniędzy – jest głównym miejscem kultu Najświętszego Serca Jezusowego w Polsce.

Jan Paweł II beatyfikował o. Jana Beyzyna na krakowskich Błoniach 18 sierpnia 2002 r.

9.

Bazylika św. Floriana

ul. Warszawska 1

św. Florian (†304)

Pierwszy kościół w tym miejscu został ufundowany w celu umieszczenia w nim relikwii św. Floriana (zm. 304 r.), męczennika rzymskiego, które zostały sprowadzone do Krakowa w 1184 r. Wedle legendy, woły ciągnące wóz z ciałem świętego zmierzając do katedry wawelskiej stanęły na przedmieściu Krakowa i ruszyły dopiero wtedy, gdy książę i biskup złożyli ślubowanie, że postawią w tym miejscu kościół. Relikwie św. Floriana (ramię) znajdują się także w katedrze wawelskiej, jednakże świątynia na Kleparzu (zwanym niegdyś Florencją) jest szczególnym miejscem kultu męczennika.

Florian był żołnierzem rzymskim za panowania prześladowającego chrześcijan cesarza Dioklecjana. Poniósł męczeńską śmierć z rąk prefekta Akwiliniusa za jawne popieranie chrześcijaństwa. Jak głosi legenda, to nadprzyrodzona interwencja św. Floriana ugasiła

w 1528 r. pożar trawiący część Krakowa. Od tej pory, podobnie jak w wielu krajach świata tak i w Polsce, św. Florian jest uważany za patrona strażaków. Jego wspomnienie przypada na 4 maja. Dzień ten jest szczególnie czczony przez strażaków i hutników.

W tutejszej parafii wiele wieków później pracowali jako wikary i duszpasterz akademicki ks. Karol Wojtyła.

10.

Bazylika Mariacka Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Rynek Główny

Świętosław Milczący (†1489)

W podziemiach bazyliki spoczywają doczesne szczątki XV-wiecznego ascety świątobliwego Świętosława, zwanego Milczącym (zm. w 1489 r.). Od otrzymania święceń kapłańskich Świętosław pełnił w tutejszym kościele funkcję mianownika (kapłan niższej rangi, wikariusz). Ciężką pracę łączył z gorliwą modlitwą i niesieniem pomocy bliźnim, co zjednało mu poważanie mieszkańców Krakowa. Aby bardziej przybliżyć się do Boga podejmował też różnego rodzaju pobożne praktyki. Należały do nich m.in. zachowanie milczenia i ubóstwo. Żywoty Świętosława podkreślają jego szczególne umiłowanie i nabożeństwo do Chrystusa Ukrzyżowanego. Według legendy, do rozmodlonego Świętosława z cudownego krucyfiks (wykonanego pod koniec XV w. przez Wita Stwosza) miał przemówić Chrystus. W prezbiterium tego kościoła uwagę zwraca inne arcydzieło Wita Stwosza – ołtarz główny.

Największą czią w kościele otaczany jest obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, koronowany

papieskimi koronami przez prymasa Polski kard. Stefana Wyszyńskiego (15 grudnia 1968 r.).

Obecnie prowadzony jest proces zmierzający do oficjalnego zatwierdzenia ciągłości kultu Świętosława, co równoznaczne będzie z jego beatyfikacją.

11.

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty

ul. św. Jana 7

s. Zofia Czeska (†1650)

U zbiegu ulic św. Jana i św. Tomasza stoi kościół dedykowany św. Janowi Chrzcicielowi i Janowi Ewangeliste – pierwotnie romański (z XII w.), później nadano mu charakter barokowy. Od 1715 r. kościołem opiekuje

się Zgromadzenie Panien Ofiarowania NMP (prezenteńki), mające w pobliżu swój klasztor. Zgromadzenie powstało jako rodzaj stowarzyszenia, zorganizowanego w pierwszej poł. XVII w. przez Zofię Czeską (z Maciejowskich) w celu wychowywania i nauczania dziewcząt. Zofia wyszła za mąż w wieku 16 lat, ale po sześciu latach owdowiała nie mając potomstwa. Od młodości związana była z Krakowem i Bractwem Miłosierdzia. Wspierała ubogich, zwłaszcza dziewczęta i sieroty. W swoim domu, przy ul. Szpitalnej 18, zorganizowała (w 1623 r.) instytut wychowawczy – pierwszą na ziemiach polskich formalnie powołaną szkołę żeńską. Zabiegała również o formalne zatwierdzenie zgromadzenia zakonnego, ale ono ukształtowało się już po jej śmierci w 1650 r. Najpierw została pochowana w kryptach pod kościołem Mariackim. Potem jej doczesne szczątki przeniesiono do tutejszego kościoła – obecnie spoczywa w bocznej kaplicy.

W ołtarzu głównym znajduje się słynący łaskami obraz Matki Boskiej Świętojańskiej „od wykupu niewolników” z pierwszej ćwierci XVI w. Jako specyficzne wota przy obrazie wiszą kajdany, karabela i szabla turecka. W 1965 r. abp Karol Wojtyła nałożył na obraz korony papieskie.

12.

Kościół św. Marka

ul. św. Marka 10

Michał Giedroyc (†1485)

Z kościołem oraz istniejącym tu onegdaj zakonem kanoników regularnych od pokuty związany był Michał Giedroyc (zm. 1485) zwany błogostawionym. Brat Michał zamieszkiwał w małej celi obok wejścia do kościoła.

Ułatwiało mu pełnienie funkcji zakrystiana, który ze szczególnym pietyzmem dbał o piękno wnętrza kościoła. Michał należał do osób, które całe swoje życie oddają służbie Bogu poprzez post i modlitwę. Jego grób w tutejszym kościele przez wieki przyciągał mieszkańców miasta. Błogosławionym ogłoszono Michała wkrótce po śmierci, a obecnie trwają prace nad oficjalnym potwierdzeniem tego kultu przez Stolicę Apostolską.

W ołtarzu głównym kościoła znajduje się – otoczona szczególną czcią wiernych – rzeźba Ukrzyżowanego Chrystusa, która – wedle tradycji – miała rozmawiać z Michałem Giedroyciem.

13.

Kościół Zmartwychwstania Pańskiego xx. Zmartwychwstańców

ul. Łobzowska 10

o. Paweł Smolikowski (†1926)

Zmartwychwstańcy to zakon powołany do istnienia w Paryżu w pierwszej poł. XIX w. przez B. Jańskiego (1807-1840), człowieka świeckiego. Do Krakowa zmartwychwstańcy przybyli w 2. poł. XIX w. i zbudowali neoromański kościół pw. Zmartwychwstania Pańskiego przy ul. Krowoderskiej. W przedsionku tego kościoła spoczywa o. Paweł Smolikowski CR (1849-1926), urodzony w Twerze w rodzinie polskich zesańców, filozof, historyk i generał zakonu, jeden z jego najwybitniejszych członków. Po powrocie do kraju wstąpił do seminarium duchownego. Wysłany przez przełożonych na studia do Rzymu, spotkał tam zmartwychwstańców. Został potem wyświęcony na kapłana obrządku wschodniego. Pracował w Bułgarii, we Lwowie, kierował Papieskim Kolegium Polskim w Rzymie. W Krakowie był mistrzem

nowicjatu i spowiednikiem abpa A. Sapiehy. Pozostawił po sobie ponad 200 publikacji w różnych językach. Zmarł w opinii świętości 11 września 1926 r. W Watykanie obecnie toczy się jego proces beatyfikacyjny.

14.

Bazylika Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny oo. Karmelitów

ul. Karmelicka 11

bł. Hilary Paweł Januszewski (†1945)

U zbiegu ulic Karmelickiej i Garbarskiej stoi kościół ufundowany pod koniec XIV w. przez królową Jadwigę dla ojców karmelitów (zwanych trzewiczkowymi), którzy opiekują się nim do dziś. W latach 1939-1940 przeorem klasztoru był o. Hilary Januszewski OC – wzorowy zakonnik, gorliwy kapłan i patriota. W 1940 r. aresztowany przez Niemców, trafił do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, a potem do Dachau. Niezwykle spokojny

i zrównoważony, zyskał duże zaufanie współwzięńców. W 1945 r., na 2 miesiące przed wyzwoleniem obozu, zgłosił się do opieki nad chorymi na tyfus (głównie do udzielania im sakramentów). Po trzech tygodniach zaraził się. Zmarł 25 marca 1945 r. i został spopielony w obozowym krematorium. W 1999 r. był beatyfikowany przez Jana Pawła II wraz z innymi męczennikami II wojny światowej.

Od końca XV w. bazylika jest także miejscem kultu wizerunku Matki Boskiej, zwanej Piaskową. Wierni doświadczają łask Bożych za pośrednictwem tego obrazu, pierwszego z krakowskich wizerunków maryjnych ukoronowanego koronami papieskimi (1883 r.) – zaprojektowanymi przez Jana Matejkę. Uroczystości koronacyjne odbyły się w 200. rocznicę zwycięstwa wojsk chrześcijańskich pod Wiedniem. Król Jan III Sobieski, udając się na tę wyprawę, modlił się m.in. przed tym obrazem Matki Boskiej Piaskowej.

15.

Kolegiata Akademicka św. Anny

ul. św. Anny 11

św. Jan Kanty (†1473)

bp Jan Pietraszko (†1988)

Jerzy Ciesielski (†1970)

Kościół jest miejscem szczególnego kultu profesora Akademii Krakowskiej i patrona młodzieży akademickiej – św. Jana Kantego (zm. w 1473 r.). Mistrz Jan był w Krakowie osobą znaną i cenioną nie tylko w kręgach akademickich, ale i wśród mieszkańców miasta. Cechowała go głęboka pobożność połączona z niezwykłą dobrocią, dzięki której

potrafił w ludziach obudzić utraconą wiarę. Krakowianie znali go jako wielkiego jałmużnika i opiekuna ubogich.

Grób Jana z Kęt od samego początku był otoczony kultem i już w kilka lat po śmierci zaczęto spisywać cuda dokonane za jego wstawiennictwem. W 1680 r. Jan został zaliczony w poczet błogostawionych, w 1737 r. – ogłoszony (przez papieża Klemensa XII) patronem Polski, a 30 lat później – świętym. Przed grobem św. Jana Kantego modlił się przed wyprawą wiedeńską król Jan III Sobieski.

W świątyni znalazło także miejsce swojego doczesnego spoczynku dwoje kandydatów na ołtarze: krakowski bp Jan Pietraszko (zm. w 1988 r.) oraz ojciec rodziny Jerzy Ciesielski (zm. w 1970 r.). O bpie Janie papież Jan Paweł II powiedział:

„Obdarzył go Bóg szczególną mądrością, darem szczególnego rozumienia Słowa Bożego oraz darem prostoty i głębi w jego przekazywaniu. Zjednoczony z Bogiem otwarty był na świat, na człowieka, na potrzeby jego duszy”.

Jerzy Ciesielski, którego prochy spoczywają w sąsiedztwie konfesji św. Jana Kantego, należał do wybitnych osobowości Krakowa. Przez całe życie łączył głęboką religijność z życiem rodzinnym i pracą naukową.

16.

Kościół Niepokalanego Serca Maryi ss. Felicjanek

ul. Smoleńsk 6

bł. Maria Angela Truszkowska (†1899)

Kościół ss. Felicjanek jest miejscem wiecznego spoczynku ich założycielki bł. Marii Angeli Truszkowskiej (zm. w 1899 r.). Zofia Truszkowska (w zakonie Maria Angela) była osobą niezwykle wrażliwą na cierpienie oraz materialną i duchową nędzę. Od dzieciństwa troszczyła się o potrzebujących. Z jej inicjatywy powstał mały przytułek dla sierot i opuszczonych staruszek, który szybko się rozrastał. Jako datę założenia Zgromadzenia Sióstr Felicjanek przyjmuje się dzień, kiedy to Angela ofiarowała się Bogu (21 listopada 1855 r.). Życie matki Angeli było nacechowane wcielaniem w życie franciszkańskiej miłości bliźniego – nic dla siebie, wszystko dla innych. Angela zmarła w opinii świętości, a po jej śmierci wielu ludzi zaczęło modlić się za jej pośrednictwem do Boga i doświadczać licznych łask. Została beatyfikowana 18 kwietnia 1993 r. w Rzymie przez Jana Pawła II. Matka Angela pozostawiła swoim siostronom dewizę: „Wszystko przez serce Maryi,

na cześć Przenajświętszego Sakramentu”, dlatego w kościele sióstr Felicjanek trwa całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu.

17.

Kościół św. Augustyna i św. Jana Chrzyciela Panien Norbertanek

ul. Kościuszki 88

bł. Bronisława (†1259)

s. Emilia Podoska (†1889)

W bocznym barokowym ołtarzu tego kościoła znalazła miejsce wiecznego spoczynku norbertanka bł. Bronisława (zm. w 1259 r.). Życiorys Bronisławy świadczy o jej głębokim patriotyzmie, jak również poświęceniu dla Krakowa w momentach zagrożenia. Jej droga do Boga polegała na wzorowym wypełnianiu obowiązków i reguły zakonnej. Często, zmęczona działalnością charytatywną, szła na pobliskie wzgórze (Sikornik), gdzie żarliwie modliła się o Boże miłosierdzie dla ojczyzny. Według tradycji tam właśnie zjawił się Pan Jezus i powiedział do niej: „Bronisławo, krzyż mój jest krzyżem twoim, ale też i chwała moja będzie twoją”. Do jej grobu pielgrzymował m.in. król Stanisław August Poniatowski. W 1839 r. Bronisława została oficjalnie ogłoszona błogostawioną.

Pod chórem kościoła odbiera cześć inna tujejsza zakonnica, sługa Boża siostra Emilia Podoska (zm. w 1889 r.). Wyróżniła się głęboką religijnością i dobrocią. Swoje życie zakonne pojmowała jako ustawiczne dążenie do zjednoczenia z Chrystusem. Była wybitną mistyczką. Jako pedagog przyczyniła się do podniesienia poziomu nauczania w szkole klasztornej.

18.

Sanktuarium Ecce Homo ss. Albertynek

ul. Woronicza 10

św. Brat Albert Chmielowski (†1916)

bt. Bernardyna Jabłońska (†1940)

Kościół jest miejscem kultu św. Brata Alberta (Adama Chmielowskiego) i bt. siostry Bernardyny Jabłońskiej.

Doczesne szczątki św. Brata Alberta (zm. 1916 r.) spoczywają pod mensą ołtarzową. Ten powstaniec, ceniony malarz, a później działacz społeczno-charytatywny został nazwany „św. Franciszkiem naszych czasów”. W życiu doświadczył zarówno sławy jak i nędzy. Po osiągnięciu sukcesów w sztuce, zamieszkał w ogrzewalni

dla bezdomnych i stał się jednym z nich. Zarządzając tym miejskim przytułkiem, starał się stworzyć jego mieszkańcom bardziej godziwe warunki życia, by w ten sposób zachować w ubogich ludzką godność i wskazywać im drogę do Boga. Oprócz kolejnych przytulisk i ogrzewalni Brat Albert zakładał domy dla bezdomnych dzieci i młodzieży, ośrodki dla kalek, starców i nieuleczalnie chorych. W 1888 r. otrzymał zgodę na założenie Zgromadzenia Braci Albertynow, a w 1891 r. sióstr albertynek, które do dziś skupiają ludzi pragnących być dla innych „dobrymi, jak chleb”. Służbę ludziom najbardziej potrzebującym Brat Albert uważał za formę kultu Męki Pańskiej. Już za życia otaczała go aura świętości, a po śmierci jego kult wzmógł się jeszcze bardziej. Beatyfikował go w 1983 r., a sześć lat później (1989 r.) kanonizował Jan Paweł II, w którego życiu Brat Albert odebrał bardzo znaczącą rolę.

Obok grobu św. Brata Alberta znajdują się relikwie współzałożycielki Zgromadzenia Sióstr Albertynek – bt. Bernardyny Jabłońskiej (zm. w 1940 r.). Spotkanie Brata Alberta pozwoliło jej odnaleźć swoją drogę życia. Cechowała ją bezgraniczna miłość dla biednych, nędzarzy i chorych. Potrafiła zachować i przekazać po śmierci Brata Alberta jego duchowość i ideały. Szczególnie ukochała Pana Jezusa w Eucharystii. Siostra Bernardyna została beatyfikowana przez Jana Pawła II 6 czerwca 1997 r. w Zakopanem.

19.

Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach

ul. Siostry Faustyny 3-9

św. Faustyna Kowalska (†1938)

(patrz str. 40-44)

Śladami św. Siostry Faustyny

Rocznie około dwóch milionów pielgrzymów przybywa do Krakowa, aby znaleźć się w miejscu, w którym żyła i zmarła św. Siostra Faustyna Kowalska ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia.

Dziś chyba nie ma kraju, w którym nie byłoby obrazu Jezusa Miłosiernego namalowanego według jej wizji, z charakterystycznymi promieniami: bladym i czerwonym oraz podpisem: „Jezu, ufam Tobie”. Święto Miłosierdzia Bożego (w pierwszą niedzielę po Wielkanocy) zostało na stałe wpisane do kalendarza liturgicznego całego Kościoła. Koronka do Miłosierdzia Bożego, podyktowana św. Siostrze Faustynie przez Jezusa, odmawiana jest nawet w narzeczeniach afrykańskich. Coraz większą popularność zdobywa też modlitwa w godzinie konania Jezusa na krzyżu, zwanej Godziną Miłosierdzia (15.00). Apostolski Ruch Bożego Miłosierdzia, powstały z charyzmatu św. Siostry Faustyny dla głoszenia orędzia o Bożym miłosierdziu, obejmuje miliony ludzi na świecie.

Ojciec Święty Jan Paweł II nazwał św. Siostrę Faustynę i przekazane przez nią orędzie „darem Boga dla naszych czasów”. Ten dar Boga został złożony w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie, które stało się światową stolicą kultu Miłosierdzia Bożego. Nie jest to jednak jedyne miejsce w tym mieście związane z postacią św. Siostry Faustyny. Choć rzadko opuszczała klasztor w Łagiewnikach, to jednak w zapiskach pozostały ślady jej obecności w innych zakątkach Krakowa, które prezentujemy w tym przewodniku.

Św. Siostra Faustyna Helena Kowalska (1905–1938)

Helena Kowalska (imię zakonne: Faustyna) urodziła się 25 sierpnia 1905 r. we wsi Głogowiec, parafia Świnice Warckie niedaleko Łęczycy (diecezja włocławska), jako trzecie spośród dziesięciorga dzieci Marianny i Stanisława Kowalskich. Po trzech latach nauki w szkole, w szesnastym roku życia podjęła pracę służącej u zamożnych rodzin w Aleksandrowie Łódzkim, w Łodzi i Ostrówku k. Klembowa. Gdy miała 20 lat, wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, w którym przeżyła 13 lat. Lata te spędziła w kilku domach zakonnych (najdłużej w Krakowie, Płocku i Wilnie). Zwykle

Obraz kanonizacyjny

pracowała w kuchni, ogrodzie i klasztornej furcie. Jej bardzo zwyczajne, proste życie kryło niezwykłą głębię zjednoczenia z Bogiem. Jako skromna dziewczyna miała wiele wątpliwości i trudności związanych ze zrozumieniem i wypełnieniem poleceń Jezusa, ale w ich wyjaśnianiu i realizowaniu pomagali jej ks. Michał Sopoćko w Wilnie i ks. Józef Andrasz SJ w Krakowie. Na ich polecenie prowadziła „Dzienniczek”, w którym opisywała swoje spotkania z Jezusem. Zapisywała wszystkie jego życzenia, dotyczące przypominania światu biblijnej prawdy o miłosiernej miłości Boga do każdego człowieka i wprowadzenia nowych form kultu Miłosierdzia Bożego.

Te formy to: kult niemal powszechnie dziś znanego obrazu Chrystusa z podpisem: „Jezu, ufam Tobie”, Święto Miłosierdzia Bożego przypadające w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, odmawianie modlitwy zwanej Koronką do Miłosierdzia Bożego oraz modlitwa w godzinie konania Jezusa na krzyżu (o godz. 15.00 – Godzina Miłosierdzia) oraz szereg czci Miłosierdzia. Misję św. Siostry Faustyny kontynuuje nie tylko jej zgromadzenie, ale także Apostolski Ruch Bożego Miłosierdzia mający swe centrum w krakowskich Łagiewnikach.

W łagiewnickim klasztorze Siostra Faustyna odbyła dwuletni nowicjat i ostatnie lata swego życia. Tu po raz pierwszy włożyła habit i otrzymała imię zakonne: Maria Faustyna. Tu złożyła pierwsze i wieczyste śluby: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa oraz doświadczyła wielu nadzwyczajnych przeżyć mistycznych. Tu napisała większą część swego „Dzienniczka”, który tłumaczony na wiele języków świata, cieszy się dziś ogromnym zainteresowaniem. Tu zmarła 5 października 1938 r. i została pochowana na cmentarzu zakonnym w głębi ogrodu. Jej doczesne szczątki przeniesiono do kaplicy w 1966 r., a w 1993 r. umieszczono na ołtarzu pod obrazem Jezusa Miłosiernego.

Beatyfikował ją (18 kwietnia 1993 r.) i kanonizował (30 kwietnia 2000 r.) Jan Paweł II, który wskazał na życie Siostry Faustyny jako wzór chrześcijańskiej świętości, a zadanie głoszenia miłosiernej miłości Boga do człowieka przekazał Kościołowi i światu na trzecie tysiąclecie.

„Wielkim pragnieniem tej świętej kobiety było umieszczenie miłosierdzia Bożego w centrum wiary i życia chrześcijańskiego. Dzięki sile

swojego duchowego życia ukazała w pełnym świetle – i to właśnie w naszych czasach, które poznały okrucieństwo oficjalnych ideologii – nowość przestania chrześcijańskiego” – tak życie i posłannictwo św. Siostry Faustyny podsumował papież Benedykt XVI w rocznicę swej pielgrzymki do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach.

Miejsca związane ze św. Siostrą Faustyną

Choć każdy czas i cały świat można uważać za jego „świętynię”, to jednak są czasy i są miejsca, które Bóg obiera, aby w nich w sposób szczególny ludzie doświadczali jego obecności i jego łaski. A ludzie wiedzeni zmysłem wiary przychodzą do tych miejsc, bo mają pewność, że rzeczywiście stają przed Bogiem, który jest tam obecny. W tym samym duchu wiary przybyłem do Łagiewnik, aby konsekrować tę nową świątynię. Jestem bowiem przekonany, że jest to także szczególnie miejsce, które Bóg obrał sobie, aby tu wylewać łaski, udzielając swego Miłosierdzia.

Jan Paweł II, Łagiewniki, 17 sierpnia 2002 r.

Obraz „Jezu ufam Tobie”

1.

Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach

ul. Siostry Faustyny 3-9

Podążanie śladami św. Siostry Faustyny w Krakowie należy rozpocząć od klasztoru Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Łagiewnikach, w którym ponad 5 lat święta mieszkała i gdzie spoczywają jej doczesne szczątki. Dzisiaj to sanktuarium, wraz z nowymi obiektami sakralnymi, jest niezwykle dynamicznie rozwijającym się ośrodkiem kultu religijnego, do którego zwracają się pielgrzymi z całego świata. Jan Paweł II pielgrzymował tu dwukrotnie – w 1997 r. i 2002 r., a Benedykt XVI

w 2006 r. Pod względem liczby krajów, z których przybywają pielgrzymi, sanktuarium w Krakowie-Łagiewnikach sytuuje się w światowej czołówce.

Zespół klasztorny

Powstał pod koniec XIX w. z funduszy księcia Aleksandra Lubomirskiego, finansisty i filantropa, według projektu architekta Karola Zaremby. Kaplicę i obiekty klasztorne poświęcił kard. Albin Dunajewski (1891). Zamieszkały tu siostry Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia i ich wychowanki, dziewczęta i kobiety potrzebujące odnowy moralnej. Pracę z tymi osobami siostry opierały na poszanowaniu godności człowieka, pielęgnowaniu wartości chrześcijańskich oraz przygotowaniu do pracy zawodowej i samodzielnego życia

w społeczeństwie. W „domu miłosierdzia” (tak w Zgromadzeniu nazywano placówki apostołskie) pod kierunkiem sióstr były prowadzone pracownie haftu i tkactwa, introligatornia, pralnia oraz ogród i gospodarstwo rolne wraz z młynem. W latach I wojny światowej część posesji klasztornej została zajęta na potrzeby szpitala wojskowego, w którym pielęgnowano zakaźnie chorych żołnierzy różnych narodowości. Ze względu na charakter prowadzonego dzieła obiekt klasztorny do czasu II wojny światowej był zamknięty dla osób z zewnątrz.

W czasach okupacji hitlerowskiej siostry pomagały przesiedlonym, prowadziły tajne nauczanie, akcje charytatywne i kuchnię dla ubogich. W 1962 r. władze komunistyczne odebrały zgromadzeniu zakład wychowawczy i większą część posesji. Kilka lat później (1969) siostry zorganizowały w klasztorze ośrodki opieki otwartej dla młodzieży nieprzystosowanej społecznie „Źródło”. Funkcjonował on do 1991 r. W 1989 r. władze państwowe zwróciły zgromadzeniu zakład dla dziewcząt.

Dziś nosi on nazwę Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego im. św. Siostry Faustyny. Ma charakter zamknięty i jest placówką resocjalizacyjną dla dziewcząt niedostosowanych społecznie. Siostry prowadzą w nim internat, gimnazjum, 3-letnie liceum profilowane (ekonomiczno-administracyjne) oraz 2-letnią zasadniczą szkołę zawodową o profilu gastronomicznym i fryzjerskim.

W klasztorze funkcjonuje nowicjat, w którym siostry przez dwa lata przygotowują się do życia zakonnego i posługi apostołskiej w zgromadzeniu. Ma tu też siedzibę Stowarzyszenie Apostołów Bożego Miłosierdzia „Faustinum”. Prowadzi ono formacje: duchową i apostołską, organizuje dni skupienia, rekolekcje, sympozja i Międzynarodowe Kongresy Apostołów Bożego Miłosierdzia, wydaje kwartalnik „Orędzie Miłosierdzia”. Zgromadzenie ma też własne wydawnictwo (Misericordia), które zajmuje się publikacją i dystrybucją książek, obrazów, płyt DVD, CD i innych materiałów związanych z życiem i misją św. Siostry Faustyny.

Kaplica z obrazem Jezusa Miłosiernego i grobem św. Siostry Faustyny

Kaplica zakonna pw. św. Józefa, łączy dwa skrzydła zabudowań klasztornych. W ołtarzu głównym umieszczona jest figura Matki Bożej Miłosierdzia, patronki zgromadzenia. Po lewej stronie figura św. Stanisława Kostki (patrona młodości zakonnej), a po prawej – św. Marii Magdaleny (patronki pokutnic). W bocznych ołtarzach prezbiterium, po lewej stronie, znajduje się stynący łaskami obraz Jezusa Miłosiernego, który przykrył pierwotnie umieszczony w tym ołtarzu obraz Serca Jezusowego, a po prawej – obraz św. Józefa z Dzieciątkiem (pędzla Franciszka Krudowskiego). We wnęce bocznej ściany znajduje się obraz św. Siostry Faustyny (pędzla Heleny Tchórzewskiej). W 1943 r. krakowski spowiednik Siostry Faustyny, o. Józef Andrasz SJ, zainicjował uroczyste nabożeństwa ku czci Miłosierdzia Bożego, na które tłumnie zaczęli przybywać mieszkańcy Krakowa i okolic.

Obraz Jezusa Miłosiernego (pędzla Adolfa Hyty), który wielkością i kształtem odpowiadał wnęce bocznego ołtarza, został poświęcony 16 kwietnia 1944 r. w pierwszą niedzielę po Wielkanocy (Święto Miłosierdzia Bożego) i szybko zastąpił łaskami. Od tej pory jego kopie i reprodukcje zaczęły rozchodzić się po świecie. Malowidła na ścianach kaplicy projektował w 1934 r. Zdzisław Gedliczka. Odnowiono je w latach 1981–1990. Wtedy w bocznych oknach kaplicy i kruchcie założono witraże projektu Wiktora Ostrzołka. Wcześniejszy jest tylko witraż św. Cecylii w okrągłym oknie na chórze. Wokół kaplicy na ścianach umieszczono gabloty, w których znajdują się wota świadczące o łaskach, jakie uprosili tutaj pielgrzymi. W 1968 r. kaplica została wpisana na listę sanktuariów diecezji krakowskiej, a w 1992 r. otrzymała oficjalny dekret ustanawiający tu sanktuarium Bożego Miłosierdzia.

Przed kaplicą (po lewej stronie wejścia) znajduje się płaskorzeźba z popiersiem Ojca Świętego, św. Jana Pawła 2, upamiętniająca jego pierwszą papieską pielgrzymkę do tego sanktuarium w 1997 r. (projekt Czesława Dźwigaja), a po prawej – płaskorzeźba z popiersiem Ojca Świętego Benedykta XVI upamiętniająca jego pielgrzymkę w 2006 r. (projekt Andrzeja Zaradkiewicza). Tablica, umieszczona na budynku klasztornym (pod oknem po prawej stronie od wejścia do kaplicy), wskazuje celę, w której zmarła św. Siostra Faustyna (projekt Cz. Dźwigaja).

Przed klasztorem stoi figura św. Józefa (z 1900 r.). Od imienia tego świętego posesja nosiła niegdyś nazwę „Józefowa”. Na placu znajduje się także ołtarz polowy (poł. lat 80. XX w.), który służył do celebracji większych nabożeństw plenerowych.

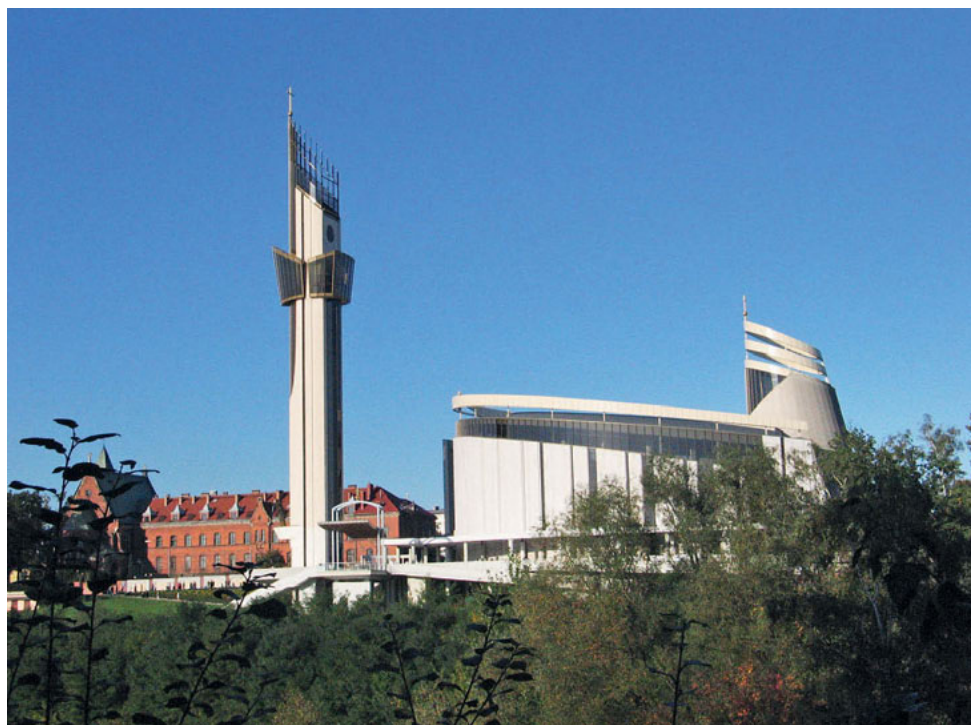
Bazylika Bożego Miłosierdzia

Na dynamiczny rozwój tego sanktuarium wpłynęła beatyfikacja i kanonizacja Siostry Faustyny, a także wspomniane już trzy papieskie pielgrzymki. Ogromną rolę w propagowaniu tego miejsca odegrał Jan Paweł II. Przybywał tu już jako robotnik pobliskiego „Solvayu” (lata 1941–1944). Był częstym gościem także potem jako kapłan i biskup Krakowa. Jego następca w archidiecezji krakowskiej – kard. Franciszek Macharski – w 1996 r. powołał fundację mającą na celu budowę bazyliki Bożego Miłosierdzia i zaplecza socjalnego dla pielgrzymów. 17 sierpnia 2002 r. Jan Paweł II poświęcił nową bazylikę i zawierzył świat Bożemu Miłosierdziu.

Bazylika, zbudowana w latach 1999–2002 według projektu Witolda Cęckiewicza, kształtem

przypomina okręt i kojarzy się ze współczesną „arką przymierza”, w której ocalenie znajdują wszyscy pokładający nadzieję w Miłosierdziu Bożym. Jego znakiem jest obraz Jezusa Miłosiernego (kopia cudownego obrazu pędzla Jana Chrząszcza) umieszczony nad tabernakulum, które ma kształt kuli ziemskiej otoczonej krzewem targanym silnymi wiatrami.

Obraz dominuje w wystroju prezbiterium bazyliki. Na ścianach oddzielających prezbiterium od nawy głównej umieszczono (po lewej stronie) obraz Ostrobramskiej Matki Bożej Miłosierdzia (pędzla Jana Chrząszcza), a po prawej – fragment Aktu Zawierzenia Świata Miłosierdziu Bożemu, dokonanego w tej bazylice 17 sierpnia 2002 r. przez Jana Pawła II. Przy wejściu do bazyliki (w przedsionku po lewej stronie) znajduje się kamień węgielny z Golgoty, poświęcony przez Jana Pawła II oraz (po prawej stronie) tablica upamiętniająca

jego drugą pielgrzymkę do Łagiewnik i konsekrację bazyliki. Wyżej tablica upamiętniająca pielgrzymkę Benedykta XVI.

W dolnej części kościoła znajduje się pięć kaplic: pw. Communio Sanctorum z przepięknym wystrojem mozaikowym węgierskiego artysty, grekokatolickiego kapłana Laszlo Puskása (dar Kościoła węgierskiego); pw. św. Siostry Faustyny z obrazem Apostołki Miłosierdzia Bożego pędzla Jana Chrząszcza (ufundowana przez Kościół włoski); pw. św. Andrzeja Apostoła z ikonostasem ukraińskiego artysty Lubomira Medwida (ufundowana przez grekokatolików z Polski i Ukrainy); pw. Krzyża Świętego (ufundowana przez Kościół niemiecki) oraz pw. Matki Bożej Bolesnej (ufundowana przez Kościół słowacki).

Obok bazyliki znajduje się kaplica Wierzytwej Adoracji, zbudowana według projektu Witolda Cęckiewiczza, w której trwa nieustanna adoracja Najświętszego Sakramentu i – jako

znak rozchodzącego się z tego miejsca na cały świat orędzia o Miłosierdziu Bożym – płonie ogień zapalony przez Jana Pawła II w Watykanie w grudniu 2003 r. Za kaplicą Wierzytwej Adoracji znajduje się aula Jana Pawła II, a przed bazyliką – wolno stojąca wieża widokowa z pomnikiem Ojca Świętego Jana Pawła II, apostoła Miłosierdzia Bożego i orędownika pokoju. Z niej można oglądać panoramę Krakowa i okolic.

2.

Kościół św. Józefa

Rynek Podgórski

Kościół pw. św. Józefa jest kościołem parafialnym, do którego w latach życia Siostry Faustyny należała wieś Łagiewniki. Z tą świętą związana jest jedno wydarzenie zapisane na kartach jej „Dzienniczka”. 27 grudnia 1937 r.

Siostra Faustyna wracała bryczką do szpitala na Prądniku. „Podróż miałam miłą – czytamy – bo jechała ze mną pewna osoba, która wiozła dziecko do chrztu. Podwiozłyśmy ją do samego kościoła w Podgórzcu; aby ona mogła wysiąść, położyła mi dziecę na rękach. Kiedy wzięłam dziecę na ręce, w gorącej modlitwie ofiarowałam je Bogu, aby kiedyś przyniosło Panu szczególną chwałę; uczułam w duszy, iż Pan szczególnie spojrzął na tę duszyczkę” (Dz. 849). To dziecko ktoś wcześniej nocy zostawił przy furcie klasztornej w Łagiewnikach. Rano siostry znalazły je, umyły, nakarmiły i zaczęły szukać osoby, która wzięłaby je na wychowanie. Zgłosiła się sąsiadka, która chętnie przyjęła znalezione dziecko i postanowiła zapisać je na swoje nazwisko. Skorzystano więc z bryczki, która odwoziła Siostrę Faustynę na Prądnik. W ten sposób Siostra Faustyna i sąsiadka ze znanym dzieckiem przyjechały do kościoła parafialnego w Podgórzcu, gdzie dziecko zostało ochrzczone i zapisane w metrykach kościelnych.

3.

Drukarnia Cebulskiego

ul. Szewska 22

Zabudowa ul. Szewskiej pochodzi głównie z XVI–XVII w. Kamienica przy ul. Szewskiej 22,

określana jako „kolegiacka”, powstała w 1910 r. z dwu przebudowanych starszych budynków. Część tej kamienicy w okresie międzywojennym XX w. wynajmował Józef Cebulski dla swojej firmy, która funkcjonowała pod nazwą Wydawnictwo Książek do Nabożeństwa i Skład Dewocjonalii. W tym wydawnictwie wydrukowano pierwsze obrazki Jezusa Miłosiernego z Koronką do Miłosierdzia Bożego i małe modlitewniki, zatytułowane „Chrystus, Król miłosierdzia”, które na podstawie objawień Siostry Faustyny opracował jej wileński kierownik duchowy ks. Michał Sopoćko. Siostra Faustyna wraz z przełożoną matką Ireną Krzyżanowską była w tym wydawnictwie 27 września 1937 r. Tak opisała to wydarzenie w swoim „Dzienniczku”: „Dziś posłaliśmy z Matką Przełożoną do pewnego pana, gdzie były w druku i malowały się małe obrazeczki Miłosierdzia Bożego, także wezwania i koroneczka, które już otrzymały aprobatę, i także miałyśmy zobaczyć większy obraz poprawiony. Bardzo jest zbliżony, ucieszyłam się tym niezmiernie” (Dz. 1299; por. Dz. 1301). Po wizycie w wydawnictwie Cebulskiego Siostra Faustyna wraz z przełożoną poszła na Rynek Główny do kościoła Mariackiego.

4.

Bazylika Mariacka Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Rynek Główny

Przy Ryнку Głównym, od strony ul. Floriańskiej, usytuowany jest kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (bazylika Mariacka) – najstynniejsza gotycka świątynia w Polsce. Zbudowany na początku XIII w., w następnych stuleciach był przebudowywany i upiększany. Perłą tej świątyni jest ołtarz Najświętszej Maryi Panny (dzieło Wita Stwosza) wspaniały pomnik średniowiecznego snycerstwa. Jest to największy tego rodzaju ołtarz w Europie (11 x 13 m) wykonany z drzewa dębowego i lipowego (rzeźby postaci). W nastawie ołtarza, w części środkowej, umieszczono bardzo plastyczną scenę zaśnięcia Najświętszej Maryi Panny w otoczeniu Apostołów, a w absydzie sceny wniebowzięcia i koronacji.

W „Dzienniczku” Siostra Faustyna tak opisuje swój pobyt i duchowe przeżycia w tej świątyni:

„Kiedyśmy załatwiły tę całą sprawę, poszłyśmy do kościoła Najświętszej Panny Marii; wysłuchałyśmy Mszy świętej, podczas której dał mi Pan poznać, jak wielka liczba dusz znajdzie zbawienie przez to dzieło. Potem weszłam w rozmowę wewnętrzną z Panem, dziękując mu, że raczył mi dać tę łaskę, że mogę widzieć cześć, jaka się szerzy [dla] niezgłębionego miłosierdzia Jego. Weszłam w głęboką modlitwę dziękczynną. O, jak wielka jest hojność Boża, niech będzie błogostawiony Pan, który wierny jest w obietnicach swoich” (Dz. 1300).

5.

Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa oo. Jezuitów

ul. Kopernika 26

Kościół ten został zbudowany w latach 1912–1921 według projektu Franciszka Mączyńskiego. Świątynię, w której od początku pracują ojcowie jezuiti, konsekrował bp Anatol Nowak (29 maja 1921 r.), a kilka dni później (w uroczystość Serca Jezusowego) prymas Polski kard. Edmund Dalbor poprowadził stąd procesję na Mały Rynek, gdzie uroczystie poświęcił Polskę Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Odtąd kościół przy ul. Kopernika, mający od 1960 r. tytuł bazyliki mniejszej, jest centralną świątynią w Polsce poświęconą Sercu Jezusowemu.

Klasztorzy Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w czasach Siostry Faustyny miały charakter kontemplacyjno-czynny. Siostry bardzo rzadko i tylko w ważnych sprawach wychodziły do miasta. Do takich sytuacji należały procesje organizowane w uroczystość Serca Jezusowego. Siostra Faustyna brała udział w takiej procesji 19 czerwca 1936 r.: „Kiedy poszłyśmy do jezuitów na procesję

Serca Jezusowego – zapisała w „Dzienniczku” – w czasie niesporów ujrzałam te same promienie wychodzące z Przenajświętszej Hostii, jako są namalowane w tym obrazie. Duszę moją ogarnęła wielka tęsknota za Bogiem” (Dz. 657). Ojcowie jezuiti byli rekolekcjonistami i spowiednikami w klasztorach Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Na duchowości tego zakonu i przy pomocy formacyjnej ojców jezuitów wzrastała duchowo także Siostra Faustyna. W jej życiu ogromnie ważną rolę odegrał najpierw o. Edmund Elter, profesor rzymskiego Gregorianum, który jako pierwszy kapłan rozpoznał i potwierdził nadprzyrodzony charakter jej objawień, a potem o. Józef Andrasz SJ, który był jej krakowskim spowiednikiem i kierownikiem duchowym.

Ojcowie jezuiti do dzisiaj służą siostrom Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia jako rekolekcjoniści, kierownicy duchowni i spowiednicy, a w łagiewnickim klasztorze pełnią także funkcję kapelanów posługujących siostrom i pielgrzymom.

6.

Szpital im. Jana Pawła II

ul. Prądnicka 80

Miejskie Zakłady Sanitarne na Prądniku Białym powstały w latach 1913–1917 na podstawie projektów dra Tomasza Janiszewskiego (pierwszego dyrektora zakładów) i Jana Zawiejskiego. W momencie otwarcia było tu 120 łóżek dla chorych na szkarlatynę oraz 126 dla chorych na gruźlicę. Kaplicę (w osobnym budynku) w stylu modernistycznym projektował Adolf Szyszko-Bohusz lub Franciszek Mączyński. Siostra Faustyna dwukrotnie przebywała w tym szpitalu w latach 1936–1938 (w sumie ponad 8 miesięcy) pod opieką dra Adama Sielberga i ówczesnych pielęgniarek – sióstr sercanek. Leżała w separacie, w I i III baraku gruźliczym niedaleko wspomnianej kaplicy. Zapisła tu wiele kart swego „Dzienniczka” i doświadczyła wielu łask mistycznych. Szpital opuściła 17 września 1938 r. Przy pożegnaniu dr Sielberg poprosił ją o obrazek św. Teresy

od Dzieciątka Jezus, który miała na szafce. Gdy pielęgniarka zaoponowała, przypominając o koniecznej dezynfekcji, dr Sielberg odpowiedział: „Święci nie zarażają”. Baraków, w których leżała Siostra Faustyna, już nie ma – zostały wyburzone w czasie II wojny światowej. Z tamtego okresu pozostała do dziś jedynie kaplica pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Od 1990 r. patronem szpitala jest Jan Paweł II, który 9 czerwca 1997 r. osobiście poświęcił budynek Kliniki Kardiologii. Od 2007 r. gruntownie odnowiono kaplicę pw. Najświętszego Serca Jezusowego, przywracając jej wystrój z lat przedwojennych. Kaplicę poświęcił metropolita krakowski kard. Stanisław Dziwisz, a relikwię Apostołki Miłosierdzia Bożego przekazało Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia.

Na zewnątrz kaplicy wmurowano tablicę (wg projektu Czesława Dźwigaja), upamiętniającą pobyt św. Siostry Faustyny w tym szpitalu, a w kaplicy specjalną tablicą oznaczono miejsce jej modlitwy.

Informacje praktyczne

Numer kierunkowy do Polski

z zagranicy: +48

z innych części Polski i w Krakowie: 12

Policja: 997

Komisariaty:

Posterunek, Rynek Główny 29

tel. +48 12 615 73 17 (24 h)

I Komisariat, ul. Szeroka 35

tel. +48 12 615 29 14 (24 h)

II Komisariat, ul. Lubicz 21

tel. +48 12 615 29 15 (24 h)

Straż miejska: 986

Straż pożarna: 998

Pogotowie ratunkowe: 999

Numer alarmowy dla tel. kom.: 112

Międzynarodowy Port Lotniczy

im. Jana Pawła II Kraków Balice:

tel. +48 12 295 58 00; 801 055 000 (24 h)

info@krakowairport.pl

Infolinia turystyczna Polskiej Organizacji

Turystycznej – czynna codziennie

(z wyjątkiem dni ustawowo wolnych)

w godzinach od 8.00 do 18.00:

tel. +48 22 278 77 77; +48 801 888 844

pot@pot.gov.pl

Informacja medyczna: +48 12 661 22 40 (24 h)

Transport medyczny Krakowskiego Pogotowia

Ratunkowego: +48 12 42 22 999 (24 h)

Konsulaty

Konsulat Generalny Francji

ul. Stolarska 15, tel. +48 12 424 53 11

contact@cracovie.org.pl

Konsulat Generalny

Republiki Federalnej Niemiec

ul. Stolarska 7, tel. (+48 12) 424 30 00

info@krakau.diplo.de

Konsulat Generalny Federacji Rosyjskiej

ul. Biskupia 7, tel. +48 12 422 26 47

ruskrk@poczta.onet.pl

Konsulat Generalny Republiki Słowackiej

ul. św. Tomasza 34, tel. +48 12 425 49 70

cg.krakow@mzv.sk

Konsulat Generalny

Stanów Zjednoczonych Ameryki

ul. Stolarska 9, tel. +48 12 424 51 00

krakowniv@state.gov

Konsulat Generalny Ukrainy

al. Beliny-Prażmowskiego 4

tel. +48 12 429 60 66

gc_plk@mfa.gov.ua

Konsulat Republiki Austrii

ul. Armii Krajowej 19, III p. tel. +48 12 410 56 41

konsul.krakow@konsulataustrii.com

Konsulat Republiki Brazylii

ul. Wrocławska 53, tel. +48 12 633 40 88

brazylia.konsulat@gremi.pl

Konsulat Brytyjski

ul. św. Anny 9, tel. +48 12 421 70 30

ukonsul@bci.krakow.pl

Konsulat Republiki Chile

ul. Floriańska 3, tel. +48 12 428 92 50
biuro@iph.krakow.pl

Konsulat Republiki Chorwacji

ul. ks. Jerzego Popiełuszki 36
tel. +48 12 290 65 10
konsulat@chorwacja.krakow.pl

Konsulat Królestwa Danii

ul. św. Anny 5, tel. +48 12 421 73 80
j.kahl@nordichouse.pl

Konsulat Republiki Estońskiej

ul. Floriańska 15/4, tel. +48 12 429 16 98
p.paluch@kppm.pl

Konsulat Republiki Finlandii

ul. św. Anny 5, tel. +48 12 421 73 80
j.kahl@nordichouse.pl

Konsulat Republiki Islandii

ul. św. Anny 5, tel. +48 12 421 73 80
j.kahl@nordichouse.pl

Konsulat Generalny Cesarstwa Japonii

ul. Grabowskiego 5/3, tel. +48 12 633 43 59
honoraryconsulofjapan@op.pl

Konsulat Republiki Litewskiej

ul. Siemiradzkiego 20 a/7, tel. +48 12 311 22 33
jan.widacki@gmail.com

Konsulat Wielkiego Księstwa Luksemburga

ul. Bogusławskiego 7/17, tel. +48 12 254 41 00
contact@maleckirecruitment.com

Konsulat Republiki Łotewskiej

ul. Malborska 130, tel. +48 12 350 55 50
konsul.honorowy@republikaletwy.pl

Konsulat Republiki Malty

ul. Karmelicka 30/3, tel. +48 600 180 441
maltaconsulate@gmail.com

Konsulat Stanów Zjednoczonych Meksyku

ul. Wiedeńska 72, tel. +48 12 636 52 59
janusz.postolko@kki.pl

Konsulat Królestwa Norwegii

ul. Mosiężnicza 3, tel. +48 12 633 03 76
norkons_kr@wp.pl

Konsulat Islamskiej Republiki Pakistanu

ul. Żabinec 13, tel. +48 12 299 14 17
leopold.sulkowski@gmail.com

Konsulat Republiki Peru

ul. Straszewskiego 28, tel. +48 12 645 07 87
akrzanowski@gmail.com

Honorowy Konsulat Generalny Rumunii

al. Solidarności 36, tel. +48 41 334 75 00
office@roconskielce.org

Konsulat Królestwa Szwecji

ul. św. Anny 5, tel. +48 12 421 73 80
j.kahl@nordichouse.pl

Konsulat Wschodniej Republiki Urugwaju

ul. Balicka 255, tel. +48 723 990 608
konsulaturugwajski@gmail.com
uruguayconsulado@gmail.com

Konsulat Republiki Włoskiej

ul. Wenecja 3, tel. +48 12 429 29 21
consolatoitaliano.cracovia@wp.pl

Bezpieczeństwo

Kraków jest bezpiecznym miastem, ale to także jedna z większych europejskich metropolii, trzeba więc pamiętać o podstawowych zasadach bezpieczeństwa, zwłaszcza podczas sezonu turystycznego, kiedy wielu ludzi odwiedza miasto. W sytuacji zagrożenia kontaktuj się z numerem alarmowym – **112**, policję – **997** lub dyżurnym Straży Miejskiej Miasta Krakowa – **986**.

W klubie, pubie: przed dokonaniem zamówienia sprawdź jego koszt w menu/cenniku.

Podczas podróży: bądź ostrożny korzystając z transportu publicznego. W tłumie łatwiej jest paść ofiarą kradzieży.

Kantory: wymiany pieniędzy można dokonywać w kantorach i bankach. Banki z reguły pobierają prowizję od usługi, stąd wymiana jest mniej korzystna. Wymieniając pieniądze w kantorach należy zwrócić uwagę na proponowane kursy walut, ewentualnie porównać je z innymi kantorami lub sprawdzić na stronie www.nbp.pl.

UWAGA! PRZED ZAWarciEM TRANSAKcji:
- porównaj kurs waluty proponowany na szyldzie informacyjnym na zewnątrz kantoru z tym, który oferuje ci sprzedawca wewnątrz kantoru,
- ustal wysokość kwoty transakcji, pamiętając, że kantory stosują różne stawki w zależności od rodzaju waluty, wartości transakcji, jej przedmiotu: monety, banknoty etc.

PAMIĘTAJ: W przypadku ewentualnego sporu, jeżeli jesteś mieszkańcem jednego z krajów należących do UE oraz Norwegii i Islandii możesz zwrócić się o pomoc do Europejskiego Centrum Konsumentckiego (www.konsument.gov.pl).

Straż Miejska: za utrzymanie porządku na terenie miasta odpowiedzialne są policja oraz straż miejska. Aby uniknąć problemów podczas pobytu w Polsce pamiętaj, że mandatem karane są następujące wykroczenia:

- w przestrzeni publicznej alkohol spożywać można tylko i wyłącznie w miejscach do tego wyznaczonych. Nieprzestrzeganie zakazu karane jest mandatem w wysokości 100 zł. Usiłowanie spożywania alkoholu jest również karane. Cudzoziemcy płacą grzywnę gotówką na miejscu wykroczenia, bezpośrednio u funkcjonariusza,

- zakłócanie spokoju publicznego, zaśmiecanie, publiczne manifestowanie zachowań nieakceptowanych społecznie (np. głośnie krzyki, oddawanie moczu, wymiotowanie),
- palenie papierosów w miejscach zakazanych, takich jak przystanki komunikacji miejskiej i place zabaw lub parki.

» Można odmówić przyjęcia mandatu, wówczas cudzoziemiec przewożony jest bezpośrednio na przesłuchanie, a następnie na rozprawę do sądu.

» Sprzedaż alkoholu osobom nieletnim i nietrzeźwym jest przestępstwem.

» Są ludzie, którzy żebrzą na ulicach pod pretekstem zbierania na lekarstwa lub jedzenie, uznając to za sposób zarabiania pieniędzy. Jeśli naprawdę chcesz pomóc biednym, przekaż pieniądze na rzecz instytucji charytatywnych. Listę takich organizacji można znaleźć na stronie internetowej www.ngo.krakow.pl.

Informacja turystyczna

Chcesz uzyskać mapę miasta albo podstawowe informacje – o tym, gdzie są najbliższe toalety, najbliższy przystanek czy sklep spożywczy, albo zarezerwować wycieczkę? Kupić bilety lub ciekawe pamiątki z Krakowa? Zajrzyj do punktów **InfoKraków** (www.infokrakow.pl). To miejska sieć informacji zarządzana przez Krakowskie Biuro Festiwalowe. Udziela kompleksowej informacji turystycznej i kulturalnej.

Aby wybrać się na wycieczkę możesz także skorzystać z usługi biur i stowarzyszeń zrzeszających licencjonowanych przewodników po Krakowie oraz licznych biur podróży, zwłaszcza tych rekomendowanych przez Krakowską Izbę Turystyki.

Infrastruktura usługowa zadowoli nawet najbardziej wybrednego turystę: bankomaty, banki i kantory wymiany walut można

bez problemu znaleźć zarówno w centrum Krakowa, jak i w dalszych dzielnicach, większość placówek pocztowych otwarta jest do późnych godzin wieczornych, również dostęp do Internetu jest powszechny, gdyż hot spoty można znaleźć zarówno na Rynku Głównym, jak i w kawiarniach, placówkach kulturalnych, galeriach handlowych, na dworcu i lotnisku.

Centrum Obsługi Ruchu Turystycznego:

ul. Powiśle 11, tel. +48 12 354 27 10
powisle@infokrakow.pl

Pawilon Wyspiańskiego:

pl. Wszystkich Świętych 2, tel. +48 12 616 18 86
wyspianski@infokrakow.pl

Sukiennice:

Rynek Główny 1–3, tel. +48 12 433 73 10
sukiennice@infokrakow.pl

ul. św. Jana 2

tel. +48 12 421 77 87
jana@infokrakow.pl

ul. Szpitalna 25

tel. +48 12 432 01 10
szpitalna@infokrakow.pl

ul. Józefa 7

tel. +48 12 422 04 71
jozefa@infokrakow.pl

Międzynarodowy Port Lotniczy w Balicach

tel. +48 12 285 53 41
balice@infokrakow.pl

Przewodnik pielgrzyma po Krakowie

Teksty: A. Wilkońska, s. M. Elżbieta Siepak ZMBM, K. Gurba, M. Jakubczyk

Zdjęcia: P. Bytnar, M. Grychowski, P. Krawczyk, B. Krużel, ks. P. Kummer, W. Majka, E. Marchewka, S. Markowski, A. Paślawski, J. Walczewski, G. Zygier; **archiwa:** Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, UMK, MPK, Parafii Bazyliki Najświętszej Maryi Panny w Krakowie

Kraków 2016